

3. መንፈስ ቅዱስና መጽሐፍ ቅዱስ

«ከጥቂት ጊዜያት በፊት፡ የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ሽፋን የተቀደደበት አንድ ሰው፡ በሌላ ልዩ በሆነ ለስላሳ ቆዳ ለማስለበድ መጽሐፉን ይዞ ወደ መጽሐፍ ለባጅ ዘንድ ሄደ። ከዚህም ሌላ በመጽሐፉ ጠርዝ ላይ በወርቃማ ቀለም (አዲስ ኪዳን) ማለትም በእንግሊዝኛ («The New Testament») ብሎ እንዲያትምለት ለባጁን አዘዘው።

በቀጠሮው ቀን ሲመለስ መጽሐፉ ቆንጆ ሆኖ ተለብዶ አገኘው። ይሁን እንጂ ለባጁ፡ «የአዘዝኸኝን ቃላት በሙሉ ለመጻፍ ተስማሚ ፊደላት ስላላገኘሁ በምሕጻረ ቃል ለመጻፍ ተገድጃለሁና ይቅርታ አድርግልኝ» አለው። ባለ መጽሐፉም ጠርዙ ላይ የተጻፈውን ሲመለከት «T.N.T.» የሚል ምሕጻረ ቃል አነበበና «ልክ ብለሃል ወዳጄ! በእርግጥ ይህ የእግዚአብሔር ዲማሚት ነው!»¹ አለው። («T.N.T.» ለሆነ የፊንጂ ዓይነት የተሰጠ ምሕጻረ ቃል መሆኑን ያውቅ ነበር።)

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ ቅዱሳት መጻሕፍት በሙሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደመጡ ይናገራል፤ እንዲያውም «የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ፡ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግዛጽ ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል» ይላል (2ኛ ጢሞ. 3፡16-17)። «የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት» የሚለው ቃል የግሪክ ትርጓሜው «የእግዚአብሔር እስትንፋስ» ወይም «እስትንፋስ-እግዚአብሔር» የሚል ነው። እግዚአብሔር ሰውን አብጅቶ የሕይወት እስትንፋስ እፍ እንዳለበትና ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው እንደሆነ ሁሉ፡ በተጻፈው ቃሉም ውስጥ እግዚአብሔር ሕይወትንና ጥበብን እፍ ብሎበታል። ከዚህም የተነሣ መጽሐፍ ቅዱስ በዓለም ላይ ከተጻፉት መጻሕፍት ሁሉ ወደር የሌለው መጽሐፍ ሆነ። በተለይም ደግሞ በክርስቶስ ለሚያምኑት ልዩና ድንቅኛ መጽሐፍ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ጠጥተን የማንጠግበው ዕለታዊ የእምነት፡ የጸባይና የእስትንፋስ ምንጮችን ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ነበር።

በመቶ የሚቆጠሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦች፤ በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ መንገድ - መጽሐፉን የጻፉት ሰዎች በጌታ መንፈስ ቅዱስ ተነድተው (ተመርተው) እንደጻፉት ያረጋግጣሉ። መልእክቱን እንዴት አድርጎ በመረጣቸው ሰዎች አእምሮ ውስጥ እንዳተመው በትክክል አናውቅም፤ ነገር ግን በእርግጥ እርሱ የወደደውን ብቻ እንዲጽፉ እንደ መራቸው እናውቃለን፤ «ትንቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና፤ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩ» (2ኛ ጴጥ. 1:21)።

እያንዳንዱ የመጽሐፍ ቅዱስ መጽሐፍ በዚያን ዘመን ከነበረው ለተለየ አስፈላጊ ጉዳይ የተጻፈ ይመስላል። ቢሆንም እግዚአብሔር የዘመኑን ፍላጎት እያሟላ ሳለ፤ ስለሚመጣውም ዘመን በሩቅ እየተመለከተ ነበር፤ ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስን፤ በየዘመናቱ ያሉትን ሰዎች ሁሉ ጥያቄ እንዲመልስ አድርጎ አዘጋጀው። በዚህ ምክንያት የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎች አንዳንድ ጊዜ ስለማይረዱትና በሩቅ ስላለው፤ ነገር ግን በደብዛብው ብርሃን ስለሚመለከቱት ነገር ጽፈዋል። ኢሳይያስ በምዕራፍ 53 ላይ የተመለከተውንና ከ700 ዓመታት በኋላ ሊሆን ያለውን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥቃይ ሲዘረዝር ምናልባት ሙሉ በሙሉ አልተረዳውም ይሆናል። «ለእናንተም ስለሚሰጠው ጸጋ ትንቢት የተናገሩት ነቢያት ስለዚህ መዳን ተግተው እየፈለጉ መረመሩት፤ በእነርሱም የነበረ የክርስቶስ መንፈስ፤ ስለ ክርስቶስ መከራ ከእርሱም በኋላ ስለሚመጣው ክብር አስቀድሞ እየመሰከረ፤ በምን ወይም እንዴት ባለ ዘመን እንዳመለከተ ይመረምሩ ነበር» (1ኛ ጴጥ. 1:10-11)።

መጽሐፍ ቅዱስ የጻፉትን ሰዎች የእግዚአብሔር መንፈስ ሲመራቸው እንደ ነበረ የሚያስረዱ ማጣቀሻዎች፤ በአዲስ ኪዳንም ሆነ በብሉይ ኪዳን ውስጥ በተደጋጋሚ ተጠቅሰው እናገኛለን። ለምሳሌ፤ ብዙ መዝሙራትን በጻፈው በዳዊት በኩል የእግዚአብሔር መንፈስ እንደተናገረ መጽሐፍ ቅዱሳችን ያስተምረናል፡- «የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ተናገረ፤ ቃሉም በአነደበቴ ላይ ነበረ» (2ኛ ላሙ. 23:2)።

በታላቁ ነቢይ በኤርምያስም በኩል ደግሞ ተናግሯል፡- «ከእነዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና፤ ይላል

እግዚአብሔር፤ ሕጌን በልቡናቸው አናራለሁ፤ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፤ እኔም አምላክ እሆናቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑኛል። እያንዳንዱ ሰው ባልንጀራውን፤ እያንዳንዱም ወንድሙን፡- እግዚአብሔርን እወቅ ብሎ አያስተምርም፤ ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ሁሉ ያውቁኛልና፤ ይላል እግዚአብሔር። በደላቸውን እምራቸዋለሁና፤ ኃጢአታቸውንም ከእንግዲህ ወዲህ አላስብምና» (ኤር. 31: 33-34)።

ሕዝቅኤልም «መንፈስም ገባብኝ በእግራም አቆመኝ፤ ተናገረኝም» እንዲህም አለኝ፡- ሂድ፤ ገብተህ ቤትህን ዝጋ» (ሕዝ. 3: 24) ብሏል።

ሐዋርያው ጴጥሮስም «እግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በቅዱሳን ነቢያቱ አፍ የተናገረውን፤ ነገር ሁሉ» ብሏል (ዮሐዋ. 3: 21)። የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ ከሕግ (ዕብ. 9: 6-8)፤ ከነቢያት (ዕብ. 10: 15-17)፤ እንዲሁም ከመዝሙረ ዳዊት (ዕብ. 3: 7-10) ጠቅሷል። በዚህም ሁሉ የደራሲነቱን ሚና ለመንፈስ ቅዱስ ይሰጣል።

ጌታ ኢየሱስ የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎችን መንፈስ ቅዱስ እንደሚመራቸው በቅድሚያ ነግሮአቸው ነበር፡- «... አብ በስሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል፤ እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያስሰባችኋል» (ዮሐ. 14: 26)። ከማቴዎስ እስከ ዮሐንስ በሚገኙ አራቱ ወንጌላት አጻጻፍ ላይ ይህ ቃል በትክክል ሠርቷል፤ «መንፈስ ቅዱስ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል» (ዮሐ. 16: 13) የሚለው የኢየሱስ ቃል ከሐዋርያት ሥራ እስከ ይሁዳ ባለው ክፍል ውስጥ ሠርቷል። «የሚመጣውን ሁሉ ይናገራል» (ዮሐ. 16: 13) የሚለው በተለይ የራእይን መጽሐፍና በርካታ የአዲስ ኪዳን ምንባቦች ሌሎችንም ያጠቃልላል። በመሆኑም አንድ ሰው «መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጡ ያደረበት ሥነ-ጽሑፍ ነው» ብሏል።

እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ቅዱሳት መጻሕፍት እንዲጻፉ እንደመራ ሁሉ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉትን 66 መጻሕፍትም ለመምረጥ የተቻለው በእርሱ አማካኝነት ነበረ። ከብዙዎች አስተያየት በተቃራኒ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቃለሉት መጻሕፍት የትኞቹ ናቸው? የሚለው ጥያቄ እልባት ያገኘው በማንኛውም የቤተ ክርስቲያን ጉባኤ ምርጫ አልነበረም። በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ ያሉትን 66 መጻሕፍት በመምረጡ በኩል፤ መንፈስ ቅዱስ በተሞሉ አማኞች አማካይነት እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ሥራውን ይሠራ ነበር። በመጨረሻም ከብዙ ዓመታት ምክክር፤ ጸሎትና የልብ ምርምር በኋላ

የቅዱሳት መጽሐፍ የቀኖና ጥያቄ ምላሽ አገኘ። መንፈስ ቅዱስ የሰዎችን የአሠራር ሂደት አልዘለለም፤ ነገር ግን በሰዎች ውስጥ ሆኖ ሠርቶአል።

«በመንፈስ መነዳት» ወይም «መመራት» ሲብራራ

መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ ምሪት መጻፉን ስናነግ፣ የዘመኑ አጠቃላይ ነጥቦች ከሆኑት አንዱን መንካታችን ነው። ገና ከመጀመሪያው ሰይጣን ሔዋንን በገነት ሲፈትናት «በውኑ እግዚአብሔር ... አዟልን?» ከአላት ጀምሮ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ሲያፋልሱ ኖረዋል፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል በተጠራጠሩ መጠን፣ መዘዙ በግል ሕይወታቸውም ሆነ፣ በአገር፣ በጥንት እስራኤል ወይም በቤተ ክርስቲያን ደረጃ እንዳልለቀቃቸው ታሪካቸው ይመስክራል። ቃሉን ባፋለሱ መጠን ወደ መንፈሳዊ ዝቅጠት አመሩ። ባመዛኙም አምልኮተ-ጣዖትና ምግባራ-በልሹነት ተከተሏቸው።

የታወቁ ምሁራን፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎች እንደ ቢሮ ጸሐፊ መንፈስ ቅዱስ ቃል-በቃል እየነገራቸው እንዳልጻፉ ይስማማሉ፤ አንዳንድ ክርስቲያኖች እንደዚያ እንደሆነ ቢያስቡም። መጽሐፍ ቅዱስ እንኳ ራሱ መንፈስ ቅዱስ ቅዱሳት መጻሕፍት እንዴት እንዲጻፉ እንዳደረገ በዝርዝር አይነግረንም። ያም ሆን ይህ፣ ሕያው የሆነውን የሰው አእምሮ ተጠቅሞ መለኮታዊ አሳቡን በመለኮታዊ አደራረጉ እንዲያሰፍሩ መርቶአቸዋል። በተጨማሪም፣ እስትንፋስ ከሌለው ቃል እስትንፋስ ያለው አሳብ ሊኖረን እንደማይችል በግሌ ግልጽ ሆኖልኛል።

«እስትንፋስ-እግዚአብሔር» ካረፈበት መጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚዛመዱትን ቁልፍ ቃላት ማፍታታቱ ጠቃሚ ነው። በመጀመሪያው የመንፈስ ምሪት የሚለውን እንመልከት።

አጠቃላዩን የእግዚአብሔር እስትንፋስ ስለአለበት መጽሐፍ ቅዱስ ስንነጋገር ስለሙሉው እንጂ፣ ስለከፊሉ ወይም ስለ ጥቂቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በመንፈስ ምሪት መጻፍ መናገራችን አይደለም። በዓለም ትልቁን የሥነ-መለኮት ተቋም የ«ሳውዝወስተርን ባፕቲስት ቲዮሎጂካል ሴሚኔሪ» የመሠረቱት ዶክተር ቢ.ኤች. ካርል በዚህ ርዕስ ላይ በሰፊው ተናግረዋል፣ ጽፈዋልም።

«... መጽሐፍ ቅዱስ (ቅዱስ) የተባለው እንከን የማይወጣለት፣ የእግዚአብሔር እስትንፋስ ያረፈበትና የመንፈስ ቅዱስ ውጤት ስለሆነ ነው።

«በርካታ ሰዎች፡- (የእግዚአብሔር ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለ ይመስለኛል፤ ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ በሙሉ የእግዚአብሔር ቃል ነው ብዬ አላምንም። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ቃል ያካትታል እንጂ የእግዚአብሔር ቃል አይደለም) ይላሉ።

«ለዚህ ያለኝ ተቃውሞ የእግዚአብሔር እስትንፋስ ያለባቸውን ቦታዎች ለይቶ ማመልከቱ ራሱ የእግዚአብሔርን ምሪት ስለሚጠይቅ ነው። የመጽሐፍ ቅዱስን ገጾች ለማገላበጥና በእግዚአብሔር መንፈስ ምሪት የተጻፉትን ቃላት ለመለየት አሁን ከምለው የመንፈስ ቅዱስ ምሪት የበለጠ - የከበደም የእግዚአብሔርን ምሪት ይጠይቃል።

«በሌላ በኩል ግን ቅዱሳት መጻሕፍት እንደሚያስገነዝቡን የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ምሉዕ ወይም ጉድለት የሌለበት ፍጹም ነው። አሁን እንግዲህ የኔ ጥያቄ (መጽሐፍ ቅዱስ ፍጹም (ምሉዕ) የእግዚአብሔር እስትንፋስ እንደሆነ ትቀበላለህ?) የሚል ነው። በእርግጥ የእግዚአብሔር እስትንፋስ ምሪት ምሉዕና ፍጹም ከሆነ፤ መጽሐፍ ቅዱስም በምሉዕ ምሪት የተጻፈ ፍጹም የእግዚአብሔር እስትንፋስ ያለበት መጽሐፍ ነው።

«ሁለተኛው ጥያቄዬ፡- (ቃላት በሙሉ ታቸው ከእግዚአብሔር እስትንፋስ እንደተገኙ ታምናለህ?) የሚል ነው።

«እኔ በበኩሌ አምናለሁ፤ በቀላሉ ለማስረዳት ያህል ቃላት የአሳብ ምልክቶች ናቸው። ትክክለኛውን ቃል ከቦታው ካጣሁት አሳብንም ማግኘት አልቻልንም። ቃላቱን ካልነገሩኝ አሳብን በምን መንገድ አውቃለሁ? አንዳንድ ጊዜ ቃላት በጣም ትንሽ ይሆናሉ። አንዳንዴም አንድ ፊደል ወይም ነቁጥ ልትሆን ትችላለች፤ ነገር ግን ፊደል ትሁን ወይንም ነቁጥ እርሷ በብሉይ ኪዳን መጽሐፍ ውስጥ የእግዚአብሔር እስትንፋስ ነች። እዚያ እንድትሆን የጻፋትም ሰው በእርግጥ በእግዚአብሔር መንፈስ ተመርቶ ነው።

«ኢየሱስ የተናገረውን እስኪ እንመለከት፡- (ሰማይና ምድር እስኪያልፉ ድረስ ከሕግ አንዲት የውጣ ወይም አንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም) አለ።

«በዕብራይስጥ ሆሄያት የመጨረሻ ትንሿ ፊደል ነጥብ ስትሆን (የውጣ) ደግሞ ትንሽ ጭረት ነገር ነች። ጌታ ኢየሱስ - ሰማይና ምድር ቢያልፉም ለዘለዓለም ይኖራሉ ያላቸው እነዚህን ነጥብና ጭረት የተባሉትን ነው። በመሆኑም ቅዱሳት መጻሕፍት ሊሻሩ እንደማይችሉ ይናገራል።

«እንግዲህ ሊያልፍ የማይችለው ምንድን ነው? የእግዚአብሔር እስትንፋስ ውጤት ከሆነ የተጻፈው ቃል ሁሉ አያልፍም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር እስትንፋስ ያላረፈበት ቃል የመንፈስ ቅዱስ ምሪት የሌለው ነው።»²

ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ፍጹም አስተማማኝነት ከዚህም የበለጠ መናገር ይቻላል። መጽሐፍ ቅዱስ በመቶ ለሚቆጠሩ ጊዜያት «የጌታ ቃል ወይም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ።» «እግዚአብሔር አምላክ እንዲህ ይላል» በማለት ማብራርያ ያቀርባል። ሌላ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ የሚገኙትን ከባባድ ምንባቦች ኢየሱስ ለአንዴም እንኳ እንድንጠራጠር አለማድረጉን መረዳት ጠቃሚ ነው። ለምሳሌ፡ እንደ ልብ ወለድ ድርሰት ሳይሆን እውነትነታቸውን ተቀብሎ ከአረጋገጠልን የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች መካከል፤ የዮናስና የዓሣ፤ የኖሃና የመርከቡ ታሪኮች እንዲሁም የአዳምና የሔዋን አፈጣጠር ይገኙበታል። እነዚህ ታሪኮች እንዳሉ እውነት ባይሆኑ ኖሮ፤ ይህንኑ በነገረን ነበር፤ ዳሩ ግን እውነት ስለሆኑ ኢየሱስና የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ጸሐፊዎች የብሉይ ኪዳንን ቅዱሳት መጻሕፍት በመጥቀስ ፍጹም የእግዚአብሔር ቃልና ሥልጣናቸውም የማይገረሠሥ መሆኑን አረጋግጠውልናል።

እርግጥ ነው፡ «የመንፈስ ቅዱስ እስትንፋስ» ስንል አባባሉን ለተለያዩ የመጽሐፉ ትርጉሞች እንዳናውለው መጠንቀቅ አለብን። ያንን እውነተኛ እስትንፋስ የምናገኘው መጽሐፎቹ በተጻፉበት የመጀመሪያ ቋንቋዎች ማለትም በዕብራይስጥና በግሪክ ቋንቋዎች ውስጥ ነው። እንግሊዝኛ ቢሆን፤ ፈረንሳይኛ ወይም የእስፓንሽ ቋንቋ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የዕብራይስጥና የግሪክ ቃላት የያዙትን አሳብ ያህል ክብደት ያለው ምንም ዓይነት ዘመናዊ ቋንቋ የለም። ያም ቢሆን ብዙ ምሁራን የሚስማሙበት ነጥብ አለ፤ ይኸውም ምንም እንኳ መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ቋንቋዎች በተለያየ ሁኔታ ቢተረጎምም፤ መሠረታዊ የሥነ-መለኮት ትምህርቶች በተለይ ስለደኅንነትና ስለ ክርስቲያናዊ አኗኗር የሚያስተምሩት ትርጉማቸው እንዳልተዛባ ይስማማሉ።

ባለቤቴ ከሃያ የሚበልጡ የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች አሉአት። የትርጉሞችን የቃላት አጠቃቀም በምታመሳክርበት ጊዜ፤ መንፈስ ቅዱስ በየንባቦቹ ሊናገር የወደደው አሳብ ምን እንደሆነ የበለጠ ትረዳለች።

አንዳንድ ቃላት ደግሞ አቻ ትርጉም ስለማይገኝላቸው፤ መጀመሪያ ከተጻፉበት ቋንቋ እንዳለ መውሰድ አስፈላጊ ይሆናል። ለምሳሌ የግሪኩ

ቃል «ባፕቲዝም» የእንግሊዝኛ አቻ ስለሌለው ራሱን እንግሊዝኛውን መውሰድ ግድ ሆኗል። እንደ «ጽድቅ»፣ «ቅድስና»፣ «ነቢይ» የመሳሰሉ የአግርኛ ቃላትም በቀጥታ ከዕብራይስጥ የተወረሱ ናቸው። መንፈስ ቅዱስ መጽሐፍ ቅዱስ «ምውት» ሳይሆን ሕያውና የሚሠራም መጽሐፍ እንደሆነ ስለሚያውቅ ሁሉን ነገር እንደፈለገ ያደርገዋል።

ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ስንነጋገር ልናተኩርበት የሚገባን ሌላው ቁም ነገር፣ መጽሐፍ ቅዱስ እስትንፋስ-እግዚአብሔር ያረፈበት ከመሆኑ ሌላ፣ ሥልጣን ያለው መጽሐፍ እንደሆነም እንግራለን። መጽሐፍ ቅዱስ ሥልጣን ያለው መጽሐፍ ነው ስንል፣ የእግዚአብሔር መገለጽ (ራእይ) የተጠረዘበት መጽሐፍ ነው ማለታችን ነው። ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለመጣም እንገሳለታለን። ለምሳሌ «የሃይማኖታዊ እውቀታችን ምንጭ ምንድን ነው?» ብለን ብንጠይቅ፣ መልሱ መጽሐፍ ቅዱስ የሚል ነው፤ እርሱም ደግሞ ሥልጣን ያለው ነው። ዶክተር ጆን ደብልዩ እስተት እንደጻፉት፡-

«የብሉይ ኪዳንንም ሆነ የአዲስ ኪዳንን መጻሕፍት ሥልጣን መቃወም የክርስቶስን ሥልጣን መቃወም ማለት ነው። በከፍተኛ ደረጃ ለመጽሐፍ ቅዱስ ሥልጣን የምንገዛው ለኢየሱስ ክርስቶስ የጌትነት ሥልጣን ለመገዛት ስለወሰንን ነው። ለመጽሐፍ ቅዱስ ሥልጣን መገዛት ለዕለታዊ የክርስትና ሕይወት አኗኗር ወሳኝ ነው፤ ያለዚያ ክርስቲያናዊ ደቀ መዛሙርትነት፣ ክርስቲያናዊ ታማኝነት፣ ነፃነትና ምስክርነት ሙሉ ለሙሉ ባይወድሙም እንኳ ለከፍተኛ ጉዳት መደረጋቸው አይቀሬ ነው።»³

አዎ! የምንኖረው ኑሮ ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ጌትነት ሥር መሆን አለበት። ያም ማለት ሁለንተናችንን የሚመረምረው የእግዚአብሔር የቃሉ ብርሃን የሕይወታችንን ጓዳ ጎድጓዳ ሁሉ ዘልቆ መግባት አለበት። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የፈለግነውን ክፍል ብቻ መርጠን እንድናምን ወይም እንድንታዘዝ አልተፈቀደልንም። እግዚአብሔር የሰጠን ሙሉውን መጽሐፍ ቅዱስ ነውና ለሁሉም ቃል መታዘዝ ይገባናል።

ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ሥልጣን፣ በእግዚአብሔር እስትንፋስ ስለመጻፉና ስለቃሉ ፍጹምነት ከተነጋገርን ዘንድ፣ አሁንም ልመልሰው የሚገባኝ ሌላ ጥያቄ ያለ ይመስለኛል፤ ይኸውም «ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የተባለውን ሁሉ እንዳምን የሚያደርገኝ መሠረታዊ እውነት ምንድን ነው?» የሚለውን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ የሚያረጋግጡልን ብዙ ማስረጃዎች አሉ፤ ከማስረጃዎቹ የበለጠ ግን

የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ትልቅ ስፍራ የሚሰጠው ነው። ይህም ማለት የመጽሐፍ ቅዱስ ደራሲ የሆነው መንፈስ ቅዱስ፤ ሰዎችን በመጠቀምና በእያንዳንዳቸው ሕይወት ውስጥ በመሥራት፤ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ በእርግጥ ይመሰክራል፤ ያረጋግጣልናል።

«ኢንስቲቲዩት ኦፍ ክርስቲያን ሪሊጅን» በተባለው መጽሐፍ ውስጥ ጆን ከልቪን፤ መንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደሚመሰክር የተናገሩትንና እኔም የምስማማበትን ቃል ልጥቀስ፡-

«በነቢያት ኦፍ የተናገረው ያው አንዱ መንፈስ፤ በልባችን ውስጥ ሠርዖ በመግባት በእርግጥ ነቢያቱ ከእግዚአብሔር የታዘዙትን ቃል በታማኝነት ለእኛ እንዳስተላለፉልን ማረጋገጥ አለበት። ... አእምሮአቸውን እስኪያበራላቸው ድረስ በብዙ ጥርጥር ውስጥ ይፍገመገሙ ነበር። ... በዚህን ጊዜ እነዚያ መንፈስ ቅዱስ ቀደም ብሎ ውስጣዊ መረዳትን የሰጣቸው በእግዚአብሔር ቃል ያርፋሉ። የእግዚአብሔርም ቃል እውነትነቱን ራሱ ስለሚያረጋግጥ፤ ቃሉን በስሌትና በሙከራ ለመፈተን መጣሩ ተገቢ አይሆንም። እኛም ልናረጋግጥ የሚገባን በመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ነው። ምንም እንኳን በራሱ ሞገስ ያለው፤ የሚፈራና የሚከበር ቢሆንም፤ በሕይወታችን ውስጥ ታላቅ ለውጥ የሚያስከትለው ግን በልባችን ሲታተም ነው።»

በመቀጠልም ከልቪን እንዲህ አሉ፡- «ስለዚህም፤ አእምሮአችን በኃይሉ በበራልን ዕለት፤ በራሳችን ተመክረን ወይም በሌሎች ሰዎች አስተያየት ተሰበን (መጽሐፍ ቅዱስ እውነትም የእግዚአብሔር ቃል ነው) ወደ ማለቱ አናዘነብልም፤ ዳሩ ግን ከሰው አስተያየት በላይ እግዚአብሔር በባሪያዎቹ አማካኝነት ሲናገር በቀጥታ ወደ ልባችን በሚፈሰው ቃል (እግዚአብሔርን በግርማው ሆኖ ፊት ለፊት ያየነውን ያህል) እውነትነቱን ልናረጋግጥ እንችላለን። እንዲያ ባለው ሁኔታ ማስረጃ አንጠይቅም ወይም የእኛ ፍርድ/አስተያየት በምን ሐቅ ላይ እንደቆመ ማረጋገጥ አያሻንም፤ ነገር ግን ለእኛ አስተያየት መነሻ የሆነን መረዳት ማንም ከሚገምተው በላይ ይሆናል። ይህንን የምናደርገው፤ እንግዳ ነገርን ለማወቅ ጥረት ከአደረጉና ብዙ ካለፉ በኋላ ሲያገኙት እንዳልተደሰቱት ሰዎች ሆነን አይደለም፤ ነገር ግን የነጠረ እውነት እንደጨበጥን ደግሞ አእምሮአችን ይገነዘበዋል።»⁴

አእምሮን የሚያበራ መንፈስ ቅዱስ

የብሉይ ኪዳንና የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ጸሐፊዎች በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው መጻፋቸው የታሪኩ አጋማሽ አካል ነው። በተጨማሪ መንፈስ ቅዱስ ቃሉን የሚያነቡትን ሰዎች አእምሮ ያበራል፤ ልባቸውንም ይከፍታል። ስለ እግዚአብሔር ቃል መንፈሳዊ ሰዎች በተለያየ ሁኔታ እንደተናገሩ እናውቃለን። ነቢዩ ኤርምያስ እንዲህ ብሏል፡- «ቃልህ ተገኝቶአል እኔም በልቴዋለሁ፤ አቤቱ፥ የሠራዊት አምላክ ሆይ፥ በስምህ ተጠርቻለሁና ቃልህ ሐሜትና የልብ ደስታ ሆነኝ» (ኤር. 15:16)። በተጨማሪም ኢሳይያስ፡ «ሣሩ ይደርቃል አበባውም ይረግፋል፥ የአምላካችን ቃል ግን ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች» ብሉአል (ኢሳ. 40:8)።

ኢየሱስ በዘመኑ የነበሩትን ሰዶቃውያን፥ የእግዚአብሔርን ቃልና ኃይሉን ባለማወቃቸው በማስተማር ሥራቸው ውስጥ ስሕተትን እንደጨመሩ ገልጾአል (ማቴ. 22:29)። ይህም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለውጥ የሚያስከትለውን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ያያይዘዋል። ዮሐንስም ኢየሱስ የተናገረውን እንዲህ ሲል መዝግቦአል፡- «መጽሐፉ ሊሻር አይቻልምና ...» (ዮሐ. 10:35)። «እናንተ ስለነገርኋችሁ ቃል አሁን ንጹሐን ናችሁ» (ዮሐ. 15:3)።

ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስን ስናጠና መንፈስ ቅዱስ መለኮታዊ ምሥጢር የታሪክ እውነታን ብቻ ሳይሆን፥ ለልባችንም ይናገራል። ሙሉ በሙሉ ቢገባቸውም፥ ባይገባቸውም ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያነቡ አዘውትረ የማበረታታቸውም ለዚህ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ በራሱ መንፈስ ቅዱስ ልባችንን ሁሉ እንዲያበራና በእኛ ላይ ያለውንም ዓላማ እንዲፈጽም ያስችለዋል። ቃሉን በምናንብበት ጊዜ የሚሆነውን ነገር ብናስተውልም ባናስተውልም ልባችን በሰማያዊ መልእክት ይሞላል። ቃሉ በምሥጢራዊ ኃይሉ ሁሉ ሕይወታችንን ይዳስሳል፤ ኃይሉንም ያጎናጽፈናል።

ይህም ጳውሎስ በጻፈው መልእክት ውስጥ ይታያል፡- «ነገር ግን፥ ዓይን ያላየችው ጀርም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንደ ተጻፈ፥ እንዲሁ እንናገራለን» (1ኛ ቆሮ. 2:9)።

ጳውሎስ እነዚህ ድንቃድንቆች (በቃሉ ውስጥ ቢኖሩም) በቃሉ አማካኝነት መንፈስ ቅዱስ እንደሚገልጥልን እንጂ፥ በቃሉ ብቻ እንዳላለ

መገንዘብ አስፈላጊ ነው። «እኛ ግን ከእግዚአብሔር እንዲያው የተሰጠንን እናውቅ ዘንድ ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ የዓለምን መፈስ አልተቀበልንም» (1ኛ ቆሮ. 2: 12)።

የኬንያው ራቨሪንድ ኅትፍሪድ አሲ-መንሳህ በ1974 ዓ.ም. በተደረገው የሉሰን የወንጌል ስርጭት ጉባኤ ላይ እንደተናገሩት «ከሰው ፍለጋና መረዳት ርቀው የተደበቁ እውነቶችን መግለጡ እንዲሁም ሰው አውቆ እንዲረዳቸው የሰውን አእምሮ ብሩህ የማድረግ ሥራ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው (1ኛ ቆሮ. 2:9-10)። ... የመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ግስተማር ከሆነ፤ የኛ ደግሞ ትጉህ የቃሉ ተማሪዎች መሆን ነው።»⁵

ይህንን ጉዳይ እኔም በሕይወቴ ተለማምጀዋለሁ። በአእምሮ ደረጃ ለዓመታት የማውቃቸው ነገሮች ጥልቅ መንፈሳዊ ትርጉማቸው እየተገለጠልኝ በሄደ ቁጥር እንደ ተአምር እቆጥረዋለሁ። መጽሐፍ ቅዱስን ባጠናሁ መጠን፤ መንፈስ ቅዱስ በቃሉ አማካይነት ብዙ ጨለማዎችን እንደሚያበራ ተገንዝቤአለሁ። ከጥንት ጀምሮ የማውቀውን ምንባብ ባነበብሁ ቁጥር አዳዲስ ነገሮችን አገኛለሁ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና። መጽሐፍ ቅዱስን ከማንበቤ በፊት የመዝሙረኛውን ጸሎት መጻለይ እወዳለሁ፡- «ዓይኖቼን ክፈት፤ ከሕግምህ ተአምራትህን አያለሁ» [መዝ. (119): 18]።

የመንፈሱና የቃሉ አንድነት።

በእግዚአብሔር ቃልና በመንፈስ ቅዱስ መካከል እጅግ የከበረ አንድነት አለ። ጴጥሮስ በጳጉሞቅስጢ ቀን ከብሉይ ኪዳን በመጥቀስ ይህንን አብራርቶታል፡- «ነገር ግን ይህ በነቢዩ በኢዮኤል የተባለው ነው» (የሐዋ. 2: 16)። (ይህ) በተስፋ ይጠበቅ የነበረውን መንፈስ ቅዱስን ያመለክታል። (የተባለው) የሚለው ደግሞ ቃሉን ያመለክታል። አገላለጹም አስደናቂውን የመንፈሱንና የቃሉን አንድነት ያስረዳል።

«የንጉሥ ቃል ኃይለኛ ነውና» (መዝ. 8:4)፤ እንዲሁም «... የጌታም መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ» (2ኛ ቆሮ. 3: 17)። ኃይልና አርነት - እነዚህ ሁለት ቃላት በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሰው የሚያውጀውን የእግዚአብሔር ቃል ባሕርይ ያሳያሉ። ጀምስ ሄርቪ የተባሉ ሰው ዌስሊ መንፈስ ቅዱስ በተቆጣጠረው ጊዜ ስለታየው ለውጥ መግለጫ ሰጥተው ነበር። «ባንድ ወቅት የዌስሊ ስብከት፤ ኃይሉና ፍጥነቱ ቀስቱን በሚገትረው ሰው ጉልበት ወይም ጡንቻ ላይ እንደተመሠረተ

ፍላጻ ነበር። አሁን ግን ተቀባብሎ እንደተዘጋጀ ጠመንጃ፤ ለመተኮስ የሚያስፈልገው ኃይል የጠመንጃውን ምላጭ መሳብ ብቻ ነው።»

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለችን አንዲት ቃል፤ ወይም ምዕራፍ ወይም ክፍል ለማብራራትም ቢሆን፤ በትክክል ስብከታችን መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆን እንዳለበት አምናለሁ። መንፈስ ቅዱስ የሚጠቀመው በቃሉ ስለሆነ፤ ቃሉን በትክክል ማወጅ በጣም አስፈላጊ ነው። በሺህ የሚቆጠሩ መጋቢዎች፤ የሰንበት ትምህርት ቤት አስተማሪዎችና የቤተ ክርስቲያን ሠራተኞች ኃይል የማይኖራቸው፤ ኃይል ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል በምንጭነት ስለማይጠቀሙ ነው። ቃሉን ስንሰብክ ወይም ስናስተምር፤ መንፈስ ቅዱስ ሥራውን እንዲሠራ በር እንከፍትለታለን። እግዚአብሔር ጥሩ ሰባኪን ወይም ንግግር አዋቂን እባርካለሁ አላለም፤ ነገር ግን ቃሉን እንደሚባርክ ቃል ገብተልናል። «ከአፈ የሚወጣ ቃሌ ... ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም» (ኢሳ. 55: 11)።

ሕይወታችንንም የሚለውጠው የእግዚአብሔር ቃል ነው። እግዚአብሔር ቃሉን የሰጠን «የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣጽ ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር» እንደሆነ ልብ በል (2ኛ ጢሞ. 3: 16-17)። እነዚህ ነገሮች በእውነት በሕይወታችን እየተፈጸሙ ናቸውን? የእግዚአብሔርን እውነት እየተማርን ነውን? ኢየሱስ «ቃልህ እውነት ነው» ብሏል (ዮሐ. 17: 17)። መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብበት፤ በኃጢአታችን እየተወቀስን፤ የእግዚአብሔርን ጽድቅና ዕርማት እየተቀበልን ይሆንን? ቃሉ እንዲህ ይላል፡- «የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፤ የሚሠራም፤ ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ይልቅ የተሳለ ነው፤ ነፍስንና መንፈስንም ጅማትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፤ የልብንም ስሜትና አሳብ ይመረምራል፤ እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ ዓይኖቹ ፊት ሁሉ ነገር የተራቂተና የተጋለጠ ነው እንጂ፤ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም» (ዕብ. 4: 12-13)። እስኪ መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ለእውቀት ብቻ ሳይሆን ትታዘዘውም ዘንድ በሕይወትህ ውስጥ ዐቢይ ነገር ይሁን። የኢዮብም ቃል ያንተ ቃል ይሁን፡- «ከከንፈሩ ትእዛዝ አልተመለስሁም፤ የአፉን ቃል በልቤ ሰውሬአለሁ» (ኢዮብ 23: 12)።

በ19ኛው ዘመን የብሪስቶል ወላጅ የሌላቸው ልጆች ማሳደጊያ ተቋምን የመሠረቱት ጀርጅ ሙለር በአንድ አጋጣሚ እንደተናገሩት፡- «የመንፈሳዊ ሕይወታችን ጥንካሬ መጽሐፍ ቅዱስ በሕይወታችንና

በአእምሮአችን ውስጥ በያዘው ቦታ መጠን ይወሰናል። ... መጽሐፍ ቅዱስን አንድ መቶ ጊዜ ያህል አንብቤዋለሁ፤ ባንበሁትም ቁጥር ደስታዬ ሁልጊዜ ይበዛ ነበር። ሳንበውም ቀድሞ የማውቀውን ሳይሆን ሌላ አዲስ መጽሐፍ የማንብ ይመስለኝ ነበር። በትጋት ከሚካሄድ ተከታታይና ዕለታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ታላቅ በረከትን አግኝቻለሁ። የእግዚአብሔርን ቃል ለማንበብ በቂ ጊዜ ያልሰጠሁባቸውን ቀናት እንደ ብክነት እቆጥራቸዋለሁ።»⁶

መንፈስ ቅዱስ በዚህ ዘመን በቃሉ ይሠራል

ዛሬም መንፈስ ቅዱስ የሰዎችን ሕይወት በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል አማካኝነት ለመለወጥና ሕያው ለማድረግ የሚበቃ ኃይል አለው። በቅርቡ እንኳ መንፈስ ቅዱስ በቃሉ አማካኝነት ሕይወታቸውን ከነካቸው ሰዎች የአንዳንዶቹን ሁኔታ መመልከቱ ተገቢ ነው።

አንድ የፖርቹጋል የቀድሞ የቀዶ ጥገና ሐኪም የነበረ ሰው በዝናብ ቀን ከቤቱ ውጭ ወዲያና ወዲህ ሲል ቆይቶ ሲመለስ፣ አንድ ብጣሽ ወረቀት ከመጫሚያው ጋር ተጣብቃ አየ። ከጫማው ላይ አላቅቆ ሲያነብ፣ የእግዚአብሔርን ቃል የያዘች ትራክት (በራሪ ወረቀት) ነበረች። የወንጌሉን ቃል ከወረቀቷ ካነበበ በኋላ በአስገራሚ ሁኔታ ሕይወቱን ለጌታ ሰጠ፤ ተለወጠም።

ዶክተር ጄ.ቢ. ፊሊፕስ «ለአዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት የተጻፉ ደብዳቤዎች» በተባለው መጽሐፋቸው መግቢያ ላይ እንዳስፈሩት፡- «ልዩና ሕያው ውብ ጥራት ባለው በዚህ ቃል ሁልጊዜ እደነቃለሁ፤ ብዙውን ጊዜ ይህንንም ሥራ ስሠራ (ማብሪያና ማጥፊያውን ሳያጠፋ ለአንድ ጥንታዊ ቤት የኤሌክትሪክ መሥመር የሚዘረጋ ባለሙያ የሚሰማው ዓይነት ስሜት) »⁷ ይሰማቸው ነበር።

በቪትናም ጦርነት ወቅት፡- «ሃናይ ሒልተን» በተባለው እስር ቤት ውስጥ የነበሩ እስረኞች በቃሉ አማካይነት የመንፈስ ቅዱስ ታላቅ መጽናናት ነበራቸው። እነዚህ ሰዎች ቃሉ ምን ያህል ሲያበረታቸው እንደነበረ መስከረዋል። ሐዋርያ ናትለጅ «በጠላቶቼ ፊት» በተባለው መጽሐፋቸው፣ ጠላት ፈጽሞ ሊያቋርጠው የማይችል የምሥጢር መልእክት ማስተላለፊያ ዘዴ እንዴት እንደአዘጋጁ ጽፈዋል። በእርሱ ስምና መለያ ቁጥሮቻቸውን እየተለዋወጡ፣ እርስ በርሳቸው ይነጋገራሉ፤ የፈለጉትን መልእክትና የሚያውቁትን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ አንዱ ለሌላው ይነግረው ነበር።

ጆፍሬ ቡል የሚባሉ በተበት ድንበሮች አካባቢ የሚያገለግሉ ሚሲዮናዊ «የብረት በሮች ሲከፈቱ» በሚለው መጽሐፋቸው፣ የእስር ቤት አበላቸውን በሰፊው ጽፈዋል። ሚሲዮናዊው በሦስት ዓመት እስራታቸው ወቅት፣ ያለማቋረጥ የተደረገባቸውን «የእምነት ሰለባ» (Brain wash) ማለት የራስን እምነት አስከዶ በሌላ መሙላት ሊቋቋሙት የቻሉት የሚያውቋቸውን ጥቅሶች ደጋግሞ በማሰላሰል እንደነበር ይገልጻሉ። ከእምነት ሰለባ በኋላ ብቻቸውን በሚታሰሩበት ክፍል ውስጥ፣ በቃላቸው መልሰው መላልሰው በሚሏቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች አማካኝነት እግዚአብሔር ብርታትን ሰጥቶአቸው «ቀውሰው» እንዲቀሩ የተደረገባቸውን ሥቃይ በአሸናፊነት አልፈውታል።

በእስርና በሌሎች አስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ስለአለፉት ሰዎች ጥቂት ነገሮችሁ፤ ይሁንና፣ እኛ ሁላችን የእግዚአብሔርን ቃል በየቀኑ ስናጠና ስለምንቀበለው የመንፈስ ምግብና የእምነት መታደስ ብዙ መጻፍ ይቻላል። በዕለታዊ ኑሮአችን እንዴት እንደምንመላለስ ጥበብን የሚሞላን ቃሉ ነው። ይህንንና የአለፉትን ሁሉ ሳስብ ዕብራውያን 11:32 ላይ የተጻፈውን ቃል ያስታውሰኛል፡- «እንግዲህ ምን እላለሁ? ስለ ጌዴዎንና፣ ስለ ባርቅ ስለ ሶምሶንም ስለየፍታሔም .. እንዳልተርክ ጊዜ ያጥርብኛል።» በአሥር ሺህ የሚቆጠሩ የእግዚአብሔር ቅዱሳን፣ በየዘመናቱም የነበሩ በስሙ መከራን የተቀበሉ ሰዎች፣ መንፈስ ቅዱስ በእግዚአብሔር አማካኝነት ተገናኝቷቸው ነበርና ጨለማቸው በሮቶላቸው፣ በሥቃያቸው ጸንተው አልፈዋል።

ወደ ዘመኑ መጨረሻ ስንጠጋ ስደት እየከፋ ይመጣል። አሁን በዚህ ጊዜ እንኳን በተለያዩ የዓለም ክፍሎች በስደት ላይ ያሉ ክርስቲያኖች እንዳሉ እናውቃለን። አንተም በአካልና በእምሮ ለክርስቶስ ስም መከራ ለመቀበል ተጠርተህ ከሆነ፣ አሁን የምታሰላስላቸው ቅዱሳት መጻሕፍትና አሁን የምታጠናው የእግዚአብሔር ቃል፣ ያን ጊዜ በመከራህ ጊዜ ያጸናሃል።

4. መንፈስ ቅዱስ በደኅንነት ሥራ ውስጥ

በእንደን ከተማ ውስጥ ካደረግናቸው የወንጌል ሰበካ ጉባኤዎች በአንደኛው ወቅት፥ አንድሩሲያዊ ባላባት አንድ ምሽት ወደ ስብሰባችን መጣ። ይህ ሰው እንግሊዝኛ መናገር ባይችልም እንኳ፥ ክርስቶስን የሚቀበሉ ሰዎች እንዳሉ በተጠየቀ ጊዜ፥ እርሱም ቆሞ አዎንታዊ ምላሽ ሰጠ። በዚህም ጊዜ የሩሲያ ቋንቋ ተናጋሪ የሆነ አማካሪ፥ የእንግሊዝኛን ቋንቋ ሳያውቅ እንደዚህ ያለውን ምላሽ ለመስጠት የሚያስችል በቂ መልእክት እንዴት ሊረዳ እንደቻለ ጠየቀው። እርሱም፥ «ወደዚህ ስፍራ ስገባ የማልቋቋመው ከፍተኛ እግዚአብሔርን የመሻት ጉጉት አደረብኝ። እስቲ እንዴት እንደማገኘው ንገረኝ» በማለት መለሰለት።

ይህ እንግዲህ በአገልግሎት ላይ በቆየሁባቸው ጊዜያት ካጋጠሙኝ በመቶ ከሚቆጠሩ ተመሳሳይ ታሪኮች አንዱ ብቻ ነው። የወንጌል ስብሰባ በምናደርግበት ጊዜ፥ በአገልግሎታችን ውስጥ አስተዋጽኦ የሚያደርጉ የተለያዩ ቋንቋዎች የሚናገሩ አማካሪዎች አብረውን ይሰማራሉ። ለምሳሌ ያህል በካናዳ አገር በቶሮንቶ ከተማ በተደረገው ጉባኤ አማካሪዎች በ28 ቋንቋዎች ለመናገር ችለው ነበር። የሚያስደንቀው ታዲያ ከሞላ-ጉደል በሁሉም ጉባኤዎች፥ ትንሽ እንግሊዝኛ ብቻ የሚያውቁ ወይም ጭራሹንም ጆሮአቸው ቢቆረጥ የማይሰሙ ሰዎች፥ ለወንጌሉ «ግብዣ» አዎንታዊ ምላሽ መስጠታቸው ነው። ለኔ ይህ በግልጽ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው። መንፈስ ቅዱስ የቋንቋ ግርዶሽ ሳያግደው ሰዎችን ወደ አዳኙ ያመጣቸዋል።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፥ አንድ ሰው ወደ ክርስቶስ ሲመጣ፥ መንፈስ ቅዱስ በተለያዩ መንገዶች ሠርቷል ማለት ነው። ከነዚህ ውስጥ አንዳንድ ነገሮች ሙሉ ለሙሉ ለመረዳት የማንችላቸው ሊሆኑ ቢችሉም፥ ይህ መንፈስ ቅዱስ በደኅንነት ሥራ ውስጥ ጥልቅ የሥራ ድርሻ እንዳለው የሚያመለክተውን ሐቅ ሊቀይር አይችልም። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ፥ እኛን ወደ ደኅንነት ለማምጣት መንፈስ ቅዱስ የሚሠራባቸውን አንዳንድ መንገዶች እንመለከታለን።

የዳግም ልደት አስፈላጊነት

የምንኖረው ፈጣን የለውጥ ሂደት በሚታይበት ዓለም ውስጥ ነው። የሰው የሥነ-ምግባራዊ ሁኔታዎች ከሥነ-ጥበባዊ ችሎታዎቹና ግኝቶቹ በጣም ወደ ኋላ ይጉተታሉ። ይህም ለሰው ዘር ሁሉ ውድቀትን የሚያስከትል ነው። ከዚህም የተነሣ፣ በዓለም ውስጥ ታላቁ አስፈላጊ ነገር የሰውን ባሕርይ መለወጥ ይሆናል። ብዙዎቹ የሥነ-ጥበብ ምሁራን አዲሱ የሰው ዓይነት መፍጠር እንደሚያስፈልግ አጥብቀው ይናገራሉ። ፖለቲካዊ ሥር-ነቀል ለውጥ ፈላጊዎችና የሰብአዊ መብት ተቆርቋሪዎች (ሂውማኒስትስ) እንኳ ሳይቀሩ ስለ «አዲሱ ሰው» ይናገራሉ። ከዚህ እንደምንረዳው፣ ሰው ሳይለወጥ እንዳለ በራሱ ብዙም ብቃት እንደሌለው ግልጽ ነው። በመሆኑም ማኅበረሰቡ ሲቀየር አዲሱ አካባቢ አዲሱን ሰው ይፈጥርልናል ብለው ይጠባበቃሉ።

እንደዚሁም ደግሞ አሁን ሥነ-ጥበብ በፍጥነት እየመጠቀ ስለሆነ በቅርብ ጊዜ ውስጥ ሙሉ ለሙሉ አዲስ የሆነ የሰው ዘር ለመፍጠር እንችላለን ብለው የሚያምኑ ሥነ-ጠበብት (ቴክኖክራትስ) አሉ። በዚህ ክፍለ-ዘመን ፍጻሜ ላይ ፍጹም የሚፈልጉትን ዓይነት ሰው እንደሚፈጥሩ የሚያምኑ ዝርያ የማዳቀልና የማዋለድ እውቀት ያላቸው ባለሙያዎች (ጀኔቲክ ኢንጂነርስ) ተነሥተዋል።

ዳሩ ግን ሰውን የመለወጥን አስፈላጊነት በተመለከተ አንድ የመጨረሻ የሆነ ምላሽ ብቻ አለ። ሳይንስና ቴክኖሎጂ ወይም ሥነ-ጥበብ ተፈጥሮአዊ ባሕርይን ሊለውጡት አይችሉም። የኢኮኖሚ አዲሱ መዋቅርም የሰውን መሠረታዊ ተፈጥሮ ሊለውጥ አይችልም። ምንም ያህል ራስን የማሻሻል ጥረት ወይም ምኞታዊ አሳብ የሰውን ተፈጥሮአዊ ባሕርይ ሊለውጥ አይችልም። የፈጠረን እግዚአብሔር ብቻ ዳግም ሊፈጥረን ይችላል። ይህንንም ደግሞ ራሳችንን ለኢየሱስ ክርስቶስ አሳልፈን ስንሰጥ በትክክል ያደርገዋል። መጽሐፍ ቅዱስ «ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፣ ሁሉም አዲስ ሆኖአል» ይላል (2ኛ ቆሮ. 5: 17)። ይህ ምንኛ የሚያስደንቅ አባባል ነው!

መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ለውጥ በተለያዩ መንገዶች ይናገራል። እጅግ ግልጽ ከሆኑት አንዱ «ዳግም መወለድ» የሚለው አባባል ነው። በሥጋ እንደ ተወለድን ሁሉ፣ በመንፈስም ልንወለድ እንችላለን። «ዳግመኛ

የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም፤ በሕያውና ለዘላለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ» (1ኛ ጴጥ. 1:23)።

በእርግጥ በአዲስ ኪዳን መንፈስ ቅዱስ በደገነንታችን ውስጥ የሚኖረውን ድርሻ፤ እንደ ዮሐንስ ምዕራፍ ሦስት በቀጥታ የሚናገሩ የምንባብ ክፍሎች ጥቂቶች ናቸው። በዚህ ስፍራ፤ ዮሐንስ ኢየሱስ ኒቆዲሞስ ከሚባለው ታዋቂ የሃይማኖት መሪ ጋር ያደረገውን ንግግር ያቀርብልናል። ኒቆዲሞስ ሀብታምና የአይሁድ ሕዝብ ምክር ቤት (ሳንሂድሪን) አባል ነበር። ይህ ሰው ምናልባት በሳምንት ብዙ ጊዜ የሚጸምና በየቀኑም በቤተ መቅደስ ውስጥ ጸሎት የሚያደርግ ሳይሆን አይቀርም። ከሚያገኘውም ሁሉ አሥራት የሚሰጥ የታወቀ የሃይማኖት አስተማሪ ነበር፤ በሣሬው ዘመን ቢሆን ኖሮ በአንዳንዶች ዘንድ የክርስቲያን ምሳሌ (ሞዴል) ተደርጎ በተቆጠረ ነበር፤ ዳሩ ግን ኢየሱስ መልካም ሥራው ሁሉ በቂ እንዳልሆነ በመግለጽ «ዳግም መወለድ አለብህ» ብሎታል (ዮሐ. 3:7)።

ኢየሱስ ይህ አዲስ ልደት፤ ይህ መንፈሳዊ ዳግም ልደት በመንፈስ ቅዱስ እንደሚፈጸም ተናገረ። ሲያብራራውም፡- «ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ነገር ግን ከወዴት እንደመጣ ወዴትም እንዲሄድ አታውቅም፤ ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው» አለው (ዮሐ. 3:8)። በዚህ ጉዳይ ውስጥ ምሥጢር የሆነ ነገር ስላለ፤ እንዴት ዳግም እንደምንወለድ ሙሉ ለሙሉ ልንረዳ አንልችም። ይህ ከላይ የሚመጣ እንጂ፤ ከምድር ወይም ከኛ ሰብአዊ ባሕርይ የሚወጣ ነገር አይደለም። የሚመጣውም፤ ከእግዚአብሔር ፍቅርና ጸጋ፤ ከኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ፤ እንዲሁም ከመንፈስ ቅዱስ አሠራር የተነሣ ነው።

«ዘ እጥን ባይብል» የተባለው የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 3 ላይ ባቀረበው ምንባብ ውስጥ፤ በኢየሱስና በኒቆዲሞስ መካከል የነበረውን የፊት ለፊት ውይይት ሲገልጽ፡- «[ኒቆዲሞስ] ሃይማኖቱ ለደህንነት በቂ እንዳልሆነ ሲሰማው ምንኛ አስደንጋጭ ሆኖበት ይሆን! የጠበቀው በፍጹም እንደዚያ አልነበረምና (መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደመጣህ እናውቃለን) በማለት ነበር ወደ ኢየሱስ የተጠጋው። ኢየሱስ ግን ሰዎችን ሁሉ እንደሚያውቅ (ዮሐ. 2:24፤ 25)፤ ኒቆዲሞስንም ያውቅ ነበር፤ እንዲሁም ደግሞ ከመምህር የበለጠ፤ ይልቁንም አዳኝ እንደሚያስፈልገው ያውቅ ነበር። ኒቆዲሞስ ከሃይማኖት የበለጠ ነገር፤ ማለትም ዳግም ልደት

ያስፈልገው ነበር። ከሕግ የበለጠ፣ ይኸውም ሕይወት ያስፈልገው ነበር፤ ስለዚህም ኢየሱስ በቀጥታ ኒቆዲሞስ የሚያስፈልገውን ሊነግረው ወደ፡- (ዳግመኛ ልትወለድ ያስፈልግሃል) በማለት ንግግሩን ጀመረ። ኒቆዲሞስም (ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል?) በማለት ጠየቀው። (ይህ ኒቆዲሞስ ሊጠይቀው የሚገባ ትክክለኛ ጥያቄ ነበር።) ከዚያም ኢየሱስ በሁለቱ ልደቶች መካከል ያለውን ልዩነት ገለጸለት። (ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው) (ሥጋው ሊለወጥ አይችልም)፤ እንዲሁም (ከመንፈስ የተወለደ መንፈስ ነው) (መንፈስም ሊለወጥ አይችልም) (ዮሐ. 3:6)።¹

ኢየሱስ በሰዎች ሁሉ ልብ ውስጥ መዋሸትን፣ ማጭበርበርን፣ ጥላቻን፣ አድልዎን፣ ስግብግብነትንና ምኞትን የሚፈጥረው አደገኛ በሽታ ሁሉ እንዳለ ያውቃልና፡- «ከልብ ክፉ አሳብ፤ መግደል፣ ምንዝርነት፣ ዝሙት፣ መሥረቅ፣ በውሸት መመስከር፣ ስድብ ይመጣልና ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው» አለ (ማቴ. 15:19-20)። የሥነ-ልቦና ጠበብት (ሳይኩሎጂስቶች) በሰው ዘር ውስጥ አንድ የተበላሸ ነገር እንዳለ ይገነዘባሉ። ይሁንና ችግሩ ምን እንደሆነ በአንድ አሳብ አይስማሙም። መጽሐፍ ቅዱስ የሰው ችግር የመነጨው ራሱን አዋቂ፣ ሥነ-ምግባር ያለው፣ ኃላፊነት የሚሰማው አድርጎ በመቁጠር፣ በፈጣሪው በእግዚአብሔር ላይ ለማመፅ የመነሣቱ ውጤት እንደሆነ ይናገራል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰው በሽታ «ኃ-ጢ-አ-ት» ተብሎ ተጠርቷል።

ኃጢአት፣ ሕግን መተላለፍ ወይም ዓመፅ ነው (1ኛ ዮሐ. 3:4)። ይህም ኃላፊነትን አለመወጣት፣ አንድ ሰው በእግዚአብሔር ፊት የሚያውቀውን ነገር ማድረግ እንደሚገባው አለማድረግ ነው። ደግሞም በደል - ማለትም ከትክክለኛው መንገድ ማዘንበል ማለት ነው። ኢሳይያስ፡- «እኛ ሁላችን እንደበጎች ተቀበዝብዘን ጠፋን፤ ከኛም እያንዳንዱ ወደዛ መንገዱ አዘነበለ» ብሏል (53:6)። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ በኃጢአትም ሞት፣ እንደዚሁም ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ» (ሮሜ 5:12) በማለት ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር ፊት «ሙት» እንደሆነ ያስተምራል። በመሆኑም ለያንዳንዱ ሰው ውስጣዊ ማንነት ሥር-ነቀል ለውጥ ያስፈልገዋል። ይህም ሰው ሊሠራው ወይም በራሱ ጥረት ሊያገኘው የማይችለው ለውጥ ነው። እንዲሁም ሳይንስ ሊፈጽምለት የማይችለውና እግዚአብሔር ብቻውን የሚያደርገው፣ ማድረግም ያለበት ነው።

መንፈስ ቅዱስ ይወቅስናል፤ ይጠራናል

ኃጢአት ከሚያስከትላቸው አደገኛ ጥፋቶች አንዱ እንዳይደረግና ማሳወሩ ነው። «ለእነርሱም የእግዚአብሔር ምሳሌ የሆነ የክርስቶስ የክብሩ ወንጌል ብርሃን እንዳያበራላቸው፤ የዚህ ዓለም አምላክ የማያምኑትን አሳብ አሳወረ» (2ኛ ቆሮ. 4:4)። ዓይኖቻችንን ሊከፍት የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። የኃጢአታችንን ጥልቀት በማሳየት ሊወቅስንና የወንጌሉን እውነት በመግለጽ ሊያሳምንን የሚችለው እርሱ ብቻ ነው። በዮሐንስ 14:17 ላይ መንፈስ ቅዱስ «የእውነት መንፈስ» ተብሎ ከተጠራባቸው ምክንያቶች አንዱ ይገኛል። ኢየሱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሲናገር «እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል፤ ስለ ኃጢአት፤ በኔ ስለማያምኑ ነው፤ ስለ ጽድቅም፤ ወደ አብ ስለምሄድ፤ ከዚህም በኋላ ስለማታዩኝ ነው፤ ስለ ፍርድም የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው» ብሏል (ዮሐ. 16:8-11)።

ጂ ግረሻም ሜሕን እንዲህ በማለት ጽፈዋል፡- «በአዲስ ልደት ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ የሚፈጽመው ምሥጢራዊ ሥራ መኖር አለበት። ያለዚያ ክርክሮቻችን ሁሉ ዋጋ-ቢስ ናቸው። ... መንፈስ ቅዱስ በአዲስ ልደት ውስጥ የሚሠራው ሰውየውን ያለ መረጃ ክርስቲያን ማድረግ ሳይሆን፤ መረጃውን እንዲመለከት ከዓይኖቹ ላይ ቅርፊትን በማስወገድ ነው።»²

እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ አምነን የምንቀበልበትን መረዳት ለመሥራት የሚጠቀመው የእግዚአብሔርን ቃል እውነት እንደሆነ ማስታወስ አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ «እንግዲያውስ እምነት ከመስማት ነው መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው» ይላል (ሮሜ 10:17)። እንዲሁም «የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፤ የሚሠራም፤ ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው ነፍስንና መንፈስንም ጅማትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል የልብንም ስሜትና አሳብ ይመረምራል» (ዕብ. 4:12) የሚል እናነባለን። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ እጅግ ቀላልና - ገራገር የሆነውን ስብከታችንን ወይም ስለ ክርስቶስ ለመመስከር የምንጠቀምባቸውን ከሁሉም የደከሙ ቃላቶችን ወስዶ፤ በሌሎች ሰዎች ሕይወት ውስጥ መረዳትን ወደሚያመጣ ቃል በኃይል ሊለውጥ ይችላል።

ከመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ውጭ ስለ ኃጢአታችን፤ ወይም ስለ አዳኞችን የእግዚአብሔር እውነት ምን እንደሚል ልንገነዘብ አንችልም።

ኢየሱስ በዮሐንስ 6:44 ላይ፥ «የላከኝ አብ ከሳበው በቀር ወደኔ ሊመጣ የሚችል የለም፤ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣዋለሁ» ሲል ይህን ማለት እንደሆነ አምናለሁ።

ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ የመንፈስ ቅዱስን ጥሪ ስለ መቃወም ጥብቅ ማስጠንቀቂያ ይሰጠናል። በዘፍጥረት 6:3፥ «መንፈሴ በሰው ላይ ለዘላለም አይኖርም» የሚል እናነብባለን። ያለ መንፈስ ቅዱስ አሠራር አንድ ሰው ወደ ክርስቶስ ሊመጣ አይችልም። እንዲሁም ደግሞ መመለሻ የሌለውን ነጥብ የምናልፍበትና የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ ለመስማት እስከማንችል ድረስ ልባችን በኃጢአት የሚደነድንበት አደገኛ ሁኔታ አለ።

አሁንም ስለዚህ ጉዳይ ሙሉ ለሙሉ የማንረዳው ብዙ ነገር ሊኖር ስለሚችል፥ በሌላው ሰው ሕይወት ይኼ ነገር መቼ ከዚህ ደረጃ ላይ እንደደረሰ መናገሩ የኛ ድርሻ አይደለም። በብሉይ ኪዳን ውስጥ እንደንጉሥ ምናሌ ደንዳና ልብ ያለው ሰው የሚገኝ አይመስልም፤ ይሁን እንጂ በመጨረሻ ከኃጢአቱ ንስሐ ገብቶ እግዚአብሔር በጸጋው ይቅር ብሎታል (2ኛ ዜና 33)፤ ዳሩ ግን «የተወደደ ሰዓት አሁን ነው፤ የመዳን ቀን አሁን ነው» (2ኛ ቆሮ. 6:2) የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ማስጠንቀቂያ ለመታፋት አንደፍርም። የመጽሐፈ ምሳሌ ጸሐፊ «ብዙ ጊዜ ተዘልፎ አንገቱን ያደነደነ አንድ ቀን ይሰበራል፥ ፈውስም የለውም» ይላል (29:1)።

መንፈስ ቅዱስ አዲስ ልደት ይሰጠናል

ከንስሐና ከእምነት ሌላ መንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ውስጥ ከሚፈጽማቸው ተግባራት አንዱ አዲስ ልደት መስጠት ነው። አዲስ ልደት ማለት እንደገና መወለድ ወይም መታደስ ማለት ነው። «እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳንን እንጂ፥ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለነበረው ሥራ አይደለም» (ቲቶ 3:5)። በመሠረቱ በዚህ ስፍራ «አዲስ ልደት» ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል «ዳግም መወለድ» ወይም «አዲስ ውልደት» የሚል ቀጥተኛ ትርጉም ከሚሰጡ ሁለት ቃላት የተገነባ ነው።

ይህ ተከታታይ ውጤቶች ቢኖሩትም፥ አንድ ጊዜ ለዘላለም የሚሆን ለውጥ ነው። በዮሐንስ 3:3 መጽሐፍ ቅዱስ «ዳግም ስለተወለደ» ሰው የሚናገረውን አሳብ ግልጽ ለማድረግ «አዲስ የተወለደ» ወይም «ከላይ የተወለደ» በማለት ያብራራዋል። ኃጢአተኛው በተፈጥሮአዊ ባሕርይ

በኃጢአትና በበደል ምክንያት በመንፈሳዊ ሕይወቱ የሞተ ነው። በዳግም ልደት ያ የሞተው ሕያው ይሆናል። ከሕግ ተላላፊነቱ ጥፋትና ከኃጢአቱ ሁሉ እግዚአብሔር ይቅር ብሎ ያጸድቀዋል። በተጨማሪም የጸደቀው ኃጢአተኛ በአዲስ ልደት አዲስ ፍጥረት ይሆናል (2ኛ ቆሮ. 5: 17፤ ገላ. 6: 15)። ከዚህም በላይ፥ «ዳግም የተወለደው» ሰው ትክክለኛውን ጊዜ ቢረዳም ባይረዳም፥ እንደ ጽድቅ ሁሉ ዳግም ልደትም መንፈስ ቅዱስ በአንድ ጊዜ የሚፈጸመው ቅጽበታዊ ተግባር ነው። በአንድ ሰው ሕይወት ውስጥ አዲስ ልደት በትክክል መቼ እንደሚፈጸም የሥነ-መለኮት ምሁራን ለረዥም ጊዜ ተሟግተዋል። በዚህ በኩል አንዳንድ አለመስማማቶች ቢኖሩም፥ ዋናው ጉዳይ ግልጽ ነው፤ በውስጣችን እንግዳ ተግባሩን በመፈጸም አዲስ ልደት የሚያገኛቸውን መንፈስ ቅዱስ ነው።

አዲስ ለተወለደው ሰው የአዲስ ወይም የመለኮታዊ ሕይወት ስጦታ ከክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ለነፍሱ ይመጣል። ኢየሱስ አዲስ ልደት «ምሥጢር» እንደሆነ ተናግሯል። ይህንንም ለማስረዳት ነፋስን በምሳሌነት ይጠቀማል። በተግባርቹ አማካይነት እንዳለ እንረዳለን እንጂ ነፋስ ከየት እንደሚመጣ ወዴት ደግሞ እንደሚሄድ ልናይ አንችልም። በመሆኑም አዲስ ልደትም እንደዚሁ በሰው ልብ ውስጥ የሚፈጸምና የሚቀበለውም ሰው ሊያውቀው ወይም ላያውቀው የሚችለው ሰውር ከንዋኔ ነው። ብዙውን ጊዜም በዙሪያው ያሉት ሰዎች ወዲያውኑ አይገነዘቡትም። ከአዲስ ልደት የሚፈልቁ መልካም ውጤቶች እጅግ ከግምት የራቁ ናቸውና «ከሁሉም የበለጠ ተአምር» ሊባል ይገባዋል፤ ያውም የተአምራት ሁሉ ተአምር! ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረ ጊዜ ኢ-አማንያን እንዳላወቁትና ሥጋ የለበሰ አምላክ ከፊታቸው እንደቆመ ለመረዳት እንደተሳናቸው ሁሉ፥ በክርስቶስ «አዲስ የሆነውም ሰው» ቢያንስ ለአጭር ጊዜ አዲስ ሕይወት እንዳገኘ ሳይታወቅለት ሊቆይ ይችላል። ይሁንና ለዓለም ቢታወቅም ባይታወቅም፥ አዲሱ ሰው በውስጡ ይኖራል። በቅርቡም ይሁን በሩቅ የአዲሱ ሰው ፈርሃ-እግዚአብሔር በሚስተዋልበት አኗኗሩ ማንነቱን ይገልጻል፤ እንዲሁም ለዘላለም የሚኖረው መለኮታዊ ሕይወት በዚያ አለ፤ አዲሱ ሰው አዲስ ፍጥረት ስለሆነ የእግዚአብሔር መንግሥት በውስጡ ይኖራል።

ይህም ሲባል የግል እምነትና ውሳኔ ቦታ የላቸውም ማለት አይደለም። እኛ ወደ ክርስቶስ ከመምጣታችን በፊት መንፈስ ቅዱስ ሥራውን እንዲሠራ በግዴለሽነት ተቀምጦን መጠባበቅ የለብንም። «ለምኑ፥ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፥ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን አንኳኩ፥

ይከፈትላችሁግል» (ማቴ. 7:7) የሚል ትእዛዝ ተሰጥቶናል። «እናንተም ትሹኛላችሁ፤ በፍጹም ልባችሁ ከሻችሁኝ ታገኙኛላችሁ» (ኤር. 29:13) የሚል የእግዚአብሔር የተሰፋ ቃል አለን። በተጨማሪም እምነት ራሱ እንኳ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ እንደ ሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። «ጸጋው በእምነት አድናቆት ይገኛል፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም» (ኤፌ. 2:8)፤ ስለሆነም ክርስቶስን ለመከተል የምንፈልገው ነገር ሁሉ አለን፤ ዳሩ ግን አሁንም ለመንፈስ ቅዱስ ጥሪና ወቅሳ ምላሽ የመስጠት ጋላፊነት አለብን።

አንድ ሰው ዳግም በሚወለድበት ጊዜ ከመለኮታዊ ዕይታ አንጻር ሂደቱ እንዲህ የተምታታ አይደለም። የእግዚአብሔር መንፈስ የእግዚአብሔርን ቃል በመውሰድ ሰውን የእግዚአብሔር ልጅ ያደርጋል። ዳግም የተወለድነው እርሱም በበኩሉ ቅዱሱን የእግዚአብሔር ቃል በሚጠቀመው የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ነው። የእግዚአብሔር መንፈስ ለሰዎች ሕይወትን ይሰጣል። በዚህ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ሰውየው መንፈሳዊ ሕይወት እንዲኖረው በውስጡ ያድራል። እርሱም የዘለዓለምን ሕይወት ይቀበላል።

ከሠላሳ አምስት ዓመታት ለሚበልጥ ጊዜ ወንጌላዊ ሆኜ ሳገለግል፥ በመቶና በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ክርስቶስን ለመቀበል በቲያትር ቤቶችና አዳራሾች፥ በኳስ ሚዳዎች፥ በአብያተ ክርስቲያናት፥ በድንኳኖችና በሚዳላይ በሚዘረጉ መጠለያዎች ሁሉ የሚገኙትን መቀመጫዎች እያለፉ ወደፊት ሲመጡ ተመልክቻለሁ። ከዓመታት በፊት «ውሳኔ» የተባለውን ቃል «አቤቱታዎች» በሚለው ለመተካት ሞክራለሁ። በወንጌል ስብሰባዎች ውስጥ ወንበሮችን አልፎ ወደፊት መምጣት ሰውየው አዲስ ልደትን እንዳገኘ ወይም እንደሚያገኝ የግድ ዋስትና አይሰጥም። ለክርስቶስ አንድ ዓይነት ይፋዊ ቃል ለመግባት ወደፊት መምጣት አስፈላጊነት ቢኖረውም፥ የታይታ ተግባር ብቻ ነው። ይህ በሰው ልብ ውስጥ እየተፈጸመ ያለውን ወይም አስቀድሞ የተፈጸመውን ነገር ሊያንጸባርቅም ላያንጸባርቅም ይችላል። አዲስ ልደት የእግዚአብሔር መንፈስ ሥራ እንጂ፥ የወንጌላዊ ሥራ አይደለም። አዲስ ልደት የሚጀምረው ንስሐ በመግባትና በእምነት ነው፤ ዳሩ ግን ንስሐ መግባትና እምነት በራሱ የሚያድን አይደለም። እውነተኛ እምነት እግዚአብሔር ለሰው የሚሰጠው ስጦታ ነው፤ አስቀድሜ እንደገለጽሁት፥ ንስሐ እንድንገባ የሚረዳንም እርሱ ነው። አንድ ሰው የዚህ ዓይነቱን ንስሐ መግባትና እምነት በሚያሳይበት ጊዜ፥ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ

በአዲስ ልደት እንደሚገናኘው እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን። በዚህም ፍርድ ለተበዩባቸው ኃጢአተኞች በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የተገለጸውን የእግዚአብሔርን ፍቅርና ጸጋ እንመለከታለን።

ስለሆነም ዳግም መወለድ ማለት «አብ ሙታንን እንደሚያስነሣ ሕይወትም እንደሚሰጣቸው፤ እንዲሁ ወልድ ደግሞ ለሚወዳቸው ሕይወትን ይሰጣቸዋል» (ዮሐ. 5:21) ማለት ነው። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ጴጥሮስ «ንስሐ መግባት» ወይም «መለወጥ» ብሎታል። በሮሜ 6:13 ላይ ጳውሎስ «ከሙታን ተለይቶ በሕይወት መኖር» እንደሆነ ገልጾአል። ለቂላስይስ ሰዎች ጳውሎስ፤ «አርጌውን ሰው ከሥራው ጋር ገፋችሁታልና የፈጠረውንም ምሳሌ እንዲመስል እውቀትን ለማግኘት የሚታደሰውን አዲሱን ሰው ለብላችሁታል» ብሏል (ቂላ. 3:9-10)።

እኔና አንተ አዲስ ልደትን በዘር ውርስ ልናገኝ አንችልም፤ ይልቁንም «ለተቀበሉት [ኢየሱስን] ሁሉ ግን፤ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው» (ዮሐ. 1:12)። አንድ ሰው ሔትለርና እስታሊንም እንዳደረጉት ሁሉ የጥምቀትን ሥርዓት ሊፈጽም ይችላል፤ ዳሩ ግን ይኼ አዲስ ልደት ስለማግኘቱ የሚሰጠው ምንም ዓይነት ዋስትና አይኖረውም። ጠንቋዩ ሲሞን አስመሳይ «እምነት» ካደረገ በኋላ በፊልጶስ ተጠመቀ፤ ዳሩ ግን ጴጥሮስ «ልብህ በእግዚአብሔር ፊት የቀና አይደለም» (ዮሐዋ. 8:21) ብሎታል።

አንድ ሰው የአምልኮን ሥርዓት በሚያጠብቅ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚሰጠውን ሥልጣና ፈጽሞና ሥርዓቱ የሚጠይቀውን አሟልቶ በአባልነት ሊመዘገብ ይችላል ይሆናል፤ ዳሩ ግን ይህ ማለት ሰውየው የገድ አዲስ ልደት አግኝቷል ማለት አይደለም። በሐዋርያት ሥራ 2:47 «ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር» የሚል እናነባለን። በቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድ ሰው ወደ ኅብረቱ እንዲቀላቀል ከተፈለገ አዲስ ልደት ማግኘቱን ማረጋገጡ ወሳኝ ነበር።

ነገር ግን ማንም ሰው መልካም ሥራዎችን በመሥራቱ አዲስ ልደት ሊያገኝ አይችልም። «እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳነን እንጂ፤ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለ ነበረው ሥራ አይደለም» (ቲቶ 3:5)። አንድ ሰው በከተማ ውስጥ በየትኛውም ክበብ ውስጥ በአባልነት ሊመዘገብና በማናቸውም በጎ አድራጎት በመተባበር በሕይወት ዘመኑ ሁሉ «ደግ» እና «ምግባረ ሰናይ» ሊሆን ይችላል፤ በዚያው ልክ ግን አዲስ ልደት ማግኘት ምን ማለት እንደሆነም ላያውቅ ይችላል።

ሌሎች በተሐድሶ አማካኝነት አዲስ ልደት ለማግኘት ይጥራሉ። አዳዲስ የመፍትሔ አሳቦችን በማቅረብ ለመታደስ የሚቻላቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ፥ በእግዚአብሔር ፊት «ጽድቃችን ሁሉ እንደ መርገም ጨርቅ» እንደሆነ ይናገራል (ኢሳ. 64:6)።

አንዳንድ መልካም ሰዎች በሕይወታቸው ክርስቶስን በመምሰል ደኅንነት ለማግኘት ይጥራሉ፤ ዳሩ ግን ክርስቶስ ንጹሕ ስለ ነበረና ማንም ሰው በትክክል ክርስቶስን ሊመስል ስለማይችል፥ ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት የለውም። ሰዎች ኃጢአተኞችና በኃጢአት የሞቱ ናቸው። የሚፈልጉትም ሕይወትን ሲሆን፥ ይህም በአዲስ ልደት አማካኝነት በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጣቸው ነው።

በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይል አዲስ ልደት አግኝተህ ይሆን? ወደ ሕይወትህ እውነተኛ መንፈሳዊ ዳግም ልደት ሊያመጣልህ የሚችል ሌላ ነገር የለም፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር አዲስ ሕይወት ሊሰጠን ልጁን ወደ ዓለም ልኮልል። እንዲሁም እግዚአብሔር ሕያው ቃሉን የሰጠን ሲሆን፥ መንፈስ ቅዱስ በዚህ ቃል አማካኝነት አዲስ ልደት ሊሰጠን መንፈሳዊ ዳግም ልደት ሊያመጣልን ይችላል።

አዲስ ልደት ከእግዚአብሔር፥ ከቤተሰብህ፥ ከራስህ፥ ከጎረቤትህ ጋር በምታደርገው ግንኙነት ውስጥ ለውጥ ያስከትላል። ለጌታ ታዛዥ ክርስቲያን ከሆንህ ደግሞ፥ በጸባይህ፥ በርኅራኄህ፥ በዓላማህ፥ በአካሄድህና በአስተሳሰብህ ቀስ በቀስ እየተለወጥህ ትሄዳለህ።

መንፈስ ቅዱስ ያረጋግጥልናል

ክርስቶስን አዳኛችን አድርገን ከተቀበልን በኋላ፥ ብዙዎቹ የአርጌው ተፈጥሮ ፈተናዎች ወዲያው ስለማይወገዱልን፥ አንዳንድ ጊዜ ግራ ልንጋባ እንችላለን። አሁንም ኃጢአት እንሠራለን። አንዳንድ ጊዜ ትዕግሥታችን ይሟጠጣል። ምናልባት ከጊዜ ወደ ጊዜ ኩራትና ቅንዓት ባልተጠበቀ ሁኔታ ከተፍ ሊሉ ይችላሉ። ይህም ግራ የሚያጋባ ብቻ ሳይሆን፥ ተስፋ የሚያስቆርጥና አንዳንድ ጊዜም ወደ መንፈሳዊ ጭንቀት የሚመራ ይሆናል። ምናልባትም አንዳንድ የሚያውከንና ልናሸንፈው የምንችል የማይመስለን የተለየ ዓይነት «የኃጢአት ወረርሽኝ» ሊኖርብን ይችላል።

ዳሩ ግን እኔና አንተ ክርስቶስን በተቀበልንና በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት አዲስ ልደት ባገኘን ጊዜ፥ አዲስ ተፈጥሮ ተሰጥቶናል። ስለሆነም ዳግም የተወለድን ሰዎች ሁሉ ሁለት ተፈጥሮዎች አሉን።

አሮጌው ተፈጥሮ ከመጀመሪያው ልደታችን የተገኘ ቢሆን፤ አዲሱ ደግሞ ከአዲሱ ልደታችን የመጣ ነው። በአሮጌው ልደት የሥጋ ልጆች ስንሆን፤ በአዲሱ ልደት ግን የእግዚአብሔር ልጆች ነን። ኢየሱስ ክርስቶስ ለእቅዱምስ ዳግም መወለድ እንዳለበት የተናገረው ለዚህ ነው።

ችግሩ ምንም ቢሆን፤ ከውስጣችን ያለው አሮጌው ተፈጥሮ እርሱነቱ በተገለጸ ጊዜ ሁሉ፤ አዲስ አማኝ በትክክል ዳግም ስለመወለዱ ጥርጣሬ ሊገባው ይችላል። ሰይጣን የደገነነታችንን እውነታ እንድንጠራጠር ሊያደርገን ይሻል። በዚህ ጉዳይ ላይ መጠራጠር በርግጥ እግዚአብሔር በሰጠን ቃል ላይ አለመተማመን ነው። ወደ በኋላ ስለ ደገነነት ዋስትና ሰፋ አድርገን እናቀርባለን፤ በዚህ ነጥብ ላይ ግን መንፈስ ቅዱስ ዳግም እንደ ተወለድንና የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት እንደሆንን እንደሚያረጋግጥልን ለራሳችን ልንገነዘብ ይገባል፤ «መንፈስ ቅዱስም ደግሞ ስለዚህ ይመሰክርልናል» (ዕብ. 10:15)። ሰይጣን ቢከሰንም እንኳ፤ በተጻፈው የእግዚአብሔር ቃልና በልባችን ውስጥ በተፈጸመው እውነተኛ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ አማካኝነት ዳግም እንደ ተወለድን እናውቃለን። «የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመሰክራል» (ሮሜ 8:16)።

እንዴት ዳግም መወለድ ይቻላል?

በመጀመሪያ፤ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአተኛ መሆንህን ተገንዝብ። ምናልባት አግባብነት ያለው ሕይወት እንዳላለፍህ ስለምትገምት፤ ራስህን ከፋ ሰው አድርገህ አትቆጥርም ይሆናል። በሌላ በኩል ደግሞ፤ ከዚህ ቀደም ከፈጸምሃቸው አንዳንድ ኃጢአቶች የተነሣ የጥፋት ሽክም ተሸክመህ ይሆናል። የቀድሞ ታሪክህ ምንም ዓይነት ቢሆን፤ መጽሐፍ ቅዱስ «ጻድቅ የለም፤ አንድ ስንኳ» ይለናል (ሮሜ 3:10)። ሁላችንም የእግዚአብሔርን ሕግ ስለተላለፍን፤ የሚገባን ነገር ቢኖር የእግዚአብሔር ፍርድና ቁጣ እንጂ ሌላ አይደለም።

ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር እንደሚወድህና እንዲሞትልህም ልጁን እንደላከ አስተውል። ለኃጢአትህ መሞት ሲገባህ በፋንታህ ክርስቶስ ሞቷል። «ክርስቶስ ደግሞ ወደ እግዚአብሔር እንዲያቀርብን እርሱ ጻድቅ ሆኖ ስለዓመፀኞች አንድ ጊዜ በኃጢአት ምክንያት ሞቶአልና» (1ኛ ጴጥ. 3:18)። ወንጌልን አስገራሚ የሚያደርገው እግዚአብሔር እኛን የወደደበትን ምክንያት ስለሚያስረዳ ነው፤ ኃጢአተኛ ብትሆን እንኳ እግዚአብሔር በዘላለማዊ ፍቅሩ ይወድሃል።

ሦስተኛ፡ ኃጢአትህን ተናዘህ ንስሐ ግባ። ንስሐ መግባት «የአእምሮ ለውጥ» የሚል ትርጉም ከሚሰጠው የግሪክ ቃል የመጣ ነው። ይህም ኃጢአተኛ መሆኔን በማመን፡ ኃጢአት ስለመሥራቱ እጸጸታለሁ ማለት ነው። ዳሩ ግን ንስሐ መግባት ማለት ደግሞ ጀርባዬን ለኃጢአት ሰጥቼ፡ ትቼው በእግዚአብሔር ጸጋ እርሱ እንደሚፈልገው ሆኜ ለመኖር የማደርገው ውሳኔ ማለት ነው። ኢየሱስ «ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ» ብሏል (ሉቃስ 13:3)። ንስሐ መግባት ኃጢአቱን ወደኋላ ትቼ፡ ሕይወቴን የሕይወቴ ጌታ ወደ ሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ለመመለስ ፈቃደኛ የመሆኔን ውሳኔ ይጨምራል። ራሳችንን እግዚአብሔር እንደሚያየን አድርገን በማየት «እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ» (ሉቃስ 18:13) በማለት እንጸልያለን።

አራተኛ፡ በእምነት ቅረብ፤ በክርስቶስም እመን። መጽሐፍ ቅዱስ፡ ደገንነት ነፃ ስጦታ እንደሆነ ያስተምረናል። እግዚአብሔር ደገንነትን ለኛ ለማስገኘት ሁሉንም ነገር ፈጽሟል፤ ዳሩ ግን እኛ ምላሽ በመስጠት ስጦታውን የራሳችን ማድረግ አለብን። «የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው» (ሮሜ 6:23)።

ይህንን ስጦታ እንዴት ትቀበለዋለህ? ለክርስቶስ ጥሪ «እሺ» የሚል ምላሽ በምትሰጥበት ቀላል የእምነት ተግባር ትቀበለዋለህ። እስካሁን ክርስቶስን ካልተቀበልህ፡ ደቂቃን እንኳ ሳታባክን አሁኑኑ እንድትቀበለው እጋብዝሃለሁ። በቀጥታ ኃጢአተኛነትህን እንደምታውቅ በኃጢአትህም እንደተጸጸትህ ለእግዚአብሔር ንገረው። ኢየሱስ ክርስቶስ ላንተ ሲል እንደሞተ እንደምታምንና ቀሪ ሕይወትህን እርሱን የሕይወትህ ጌታ አድርገህ ለመከተል አሁኑኑ ራስህን ለርሱ ለመስጠት እንደፈለግህ ንገረው። «በርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና» (ዮሐ. 3:16)።

ይህንን ካደረግህ፡ እግዚአብሔር ኃጢአትህን በሙሉ ይቅር ብሎሃል። ኃጢአቶች እንደሆኑ ያላስተዋልሃቸው ነገሮችና አውቀህ የፈጸምኸውም ኃጢአት ሁሉ «ቤዛነቱን እርሱም የኃጢአትን ስርየት ባገኘንበት» በኢየሱስ ክርስቶስ ደም መታጠቡን ማወቅ ምንኛ የሚያስደንቅ ነገር ነው! (ቂላ. 1:14)። ከዚህም በላይ አሁን በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት እንደሆንህ በእምነት ልትቀበል ትችላለህ። ኢየሱስ ከኒቆዲሞስ ጋር በሚወያይበት ጊዜ በውይይታቸው የጥንት እስራኤላውያን

በምድረ በዳ ውስጥ ሲጓዙ ስላጋጠማቸው ነገር ያስታውሰዋል። እግዚአብሔር በኃጢአታቸው የሚያስቸግሩትን ሕዝቡን፣ ተናዳሬ እባቦች በመላክ መፃቱን አውርዶባቸው ነበር። ከዚህም የተነሣ ብዙ እስራኤላውያን ይሠቃዩና ይሞቱም ነበር። ከዚያም እግዚአብሔር የነሐስ እባብ ሠርቶ በእንጨት ላይ እንዲሰቅል ለሙሴ ነገረው። በእባብ ከተነደፉ በኋላ ያንን የነሐስ እባብ ቀና ብለው በእምነት የሚመለከቱ ሁሉ ይድኑ ነበር። ይህም ለአዋቂዎቹ ሰዎች ስድብ መስሎ ተሰማቸው። ነሐስ የማዳን ብቃት አልነበረውም። እንዲሁም የተነደፉበትን ቁስል በመድኃኒት ማሸት እንደማያድናቸው ያውቁ ነበር። ከእባቦቹ ጋር መታገልም የሚሰጣቸው ፋይዳ አልነበረም። ደግሞም በእንጨቱ ላይ ላለው እባብ መሥዋዕት ማቅረብ ሊረዳቸው አይችልም ነበር። ለእባቡ ጸሎት ማድረግም ከሞት አይታደጋቸውም ነበር። የእግዚአብሔር ነቢይ የሆነው ሙሴም እንኳ ሊረዳቸው አይችልም ነበር።

ይልቁንም ማድረግ የነበረባቸው ነገር ቢኖር እግዚአብሔር ሙሉ ለሙሉ በጸጋው ሊያድናቸው እንደሚችል የሕፃንን ልጅ በሚመስል እምነት ወደ ነሐስ እባብ መመልከት ነበር። ወደ ነሐስ እባብ ሲመለከቱ፣ ከእባቡ በስቲያ ወደ እግዚአብሔር ወደ ራሱ ይመለከቱ ነበር። ይህም ኢየሱስ፥ «ወደ ላይ ከፍ ከፍ እላለሁና ተመልክታችሁኝ ዳኑ» የሚልን መልእክት እንዳስተላለፈ ያህል ነው። በእርግጥ «ወደ ላይ ከፍ ከፍ ማለቱ» በመስቀል ላይ በመሞቱ ይፈጸም ነበር። በርሱ ላይ እምነቱን ለሚጥል ሰው ሁሉ፥ ኢየሱስ ኃጢአቱን በደሙ ወደሚያገጸበት ወደ መስቀሉ፥ መንፈስ ቅዱስ ካልላበው በቀር ማንም ሰው ወደ ክርስቶስ ሊመጣ አይችልም።

በምድረ በዳ ላይ ይጓዙ የነበሩት እስራኤላውያን እንዳሰቡት፥ እግዚአብሔር የአእምሮ እውቀታችንን እንድንጥል አላለም፤ ዳሩ ግን በክርስቶስ ካላመንህ፥ አእምሮህ የያዘው መንፈሳዊ መረዳት በዲያብሎስ ጨልም በኃጢአት መበላሸቱ እርግጥ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ «በእግዚአብሔር ጥበብ ምክንያት ዓለም እግዚአብሔርን በጥበብዋ ስላላወቀች፥ በሰብከት ሞኝነት የሚያምኑትን ሊያድን የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆኖአልና» ብሏል (1ኛ ቆሮ. 1፡21)።

በመጀመሪያ ከ2000 ዓመታት በፊት በመስቀል ላይ ሞቶ የተነሣው ኢየሱስ ክርስቶስ፥ ዛሬ ሕይወትህን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ሙሉ ለሙሉ እንደሚለውጥ ማመን ሞኝነት ይመስልሃል። ይሁንና በያንዳንዱ ክፍለ-ዓለም ውስጥ የሚገኙ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች እርሱ

ሕይወታቸውን እንደለወጠላቸው ለመመስከር፣ በዚህ ጊዜ ተነሥተዋል።
ከብዙ ዓመታት በፊት ይህ በኔ ሕይወት ተፈጽሞአል። ባንተም ሕይወት
ዛሬ ይፈጸማል!

5. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት

ከብዙ ዓመታት በፊት በፍሎሪዳ ከተማ በአነስተኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ውስጥ ስማር ሳለሁ «መጠለያ የመነቃቃት ጉባኤ» የሚባል ቦታ ጎብኝቼ ነበር። ተናጋሪው ጳጳር ደቡባዊ የመነቃቃት ሰባኪ ነበር። ስፍራዋ ጠባብ ነበረችና በሁለት መቶ ሰዎች ተሞልታለች። ሰባኪው በማስተዋል ሳይሆን ስሜታዊ በሆነ ነጉድጓዳማ ድምፅ ይናገር ነበር። አድማጮቹም በደስታ ይሰሙት ነበር።

በስብከቱም ውስጥ «በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቃችኋልን?» በማለት አድማጮቹን ጠየቀ። ከጉባኤው ተካፋዮች አብዛኞቹን ያውቅ ነበርና ወደ አንድ ሰው በማመልከት «ወንድሜ፣ በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀሃልን?» እያለ ይጠይቃል። ሰውዬውም፣ «አዎን፣ እግዚአብሔር ይመስገን» ሲል ይመልስለታል።

ከዚያም «አንተ ጐረምሳ!» አለ ወደኔ እያመለከተ፣ «በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀሃልን?» አለኝ። እኔም «አዎን ጌታዬ» ብዬ መለስሁለት። «መቼ ነበር በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቅኸው?» በማለት ጥያቄውን ቀጠለ። ሌሎችን እንደዚህ ብሎ አልጠየቀም ነበር።

«ኢየሱስ ክርስቶስን አዳኝ አድርጌ በተቀበልሁ ጊዜ» አልሁት። ግራ በመጋባት ዓይነት ሁኔታ ተመለከተኝና ቀጥሎ ወዳለው ሰውዬ ከማለፉ በፊት «ያ ሊሆን አይችልም» አለ።

ዳሩ ግን ሊሆን ይችላል! ሆኖአልም።

የዚህን ሰባኪ እውነተኛነት አልጠራጠርም። ይሁን እንጂ፣ ለዓመታት ቅዱሳት መጻሕፍትን በግል በማጥናት እንደተረዳሁት፣ በያንዳንዱ አማኝ ሕይወት ውስጥ የሚፈጸመው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አንድ ብቻ ሲሆን፣ ያም የሚሆነው አማኙ ጌታን በሚቀበልበት ጊዜ ነው። ይህ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የተጀመረው በበዓለ-ጎምሳ ዕለት ሲሆን፣ ኢየሱስ ክርስቶስን የሕይወታቸው ጌታ አድርገው የሚቀበሉ ሁሉ የዚያ ልምምድ ተቋዳሾች በመሆን፣ አዲስ ልደት ባገኙበት ቅጽበት በመንፈስ ቅዱስ ይጠመቃሉ። በተጨማሪም፣ በመንፈስ ቅዱስ ሊሞሉ ይችላሉ፤ ካልሆነም፣ መሞላት ያስፈልጋቸዋል።

መጽሐፍ ቅዱስ ጥምቀት የሚለውን ቃል የሚጠቀምበት ሁኔታ እንደሚያሳየው፣ ሁለቱም የውጋም ሆነ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አንድ

ጊዜ ጥርጊያ መንገድ የሚያዘጋጁ እንጂ የሚደጋገሙ አይደሉም። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሊደጋገም እንደሚችል ለማሳየት ብፊልግ፣ ምንም ዓይነት የመጽሐፍ ቅዱስ የመረጃ ድጋፍ ላገኝ አልችልም።

«እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና» (1ኛ ቆሮ. 12:13)። የዚህ ምንባብ የመጀመሪያው የግሪክ ትርጓሜ «በመንፈስ መጠመቅ» የሚለው ቃል የተፈጸመ የሃላፊ ጊዜ ድርጊት መሆኑን በግልጽ ያሳያል።

በዚያ ጥቅስ ውስጥ ሁለት ነገሮች ይታያሉ፡- በመንፈስ መጠመቅ የሚለው የቃሉ አገባብ የእግዚአብሔር መንፈስ የሚሠቸራውን አጠቃላይ ሥራዎች የሚያመለክት ሲሆን፣ ሁለተኛ፣ ይህም አማኞችን ሁሉ ያጠቃልላል። አንድ ጊዜ ዶ/ር ደብልዩ ግሬሃም እስክሮጊ ከዝክ በተባለ ዓመታዊ ኮንፍራንስ ወይም መንፈሳዊ ስብሰባ ላይ ሲናገሩ፣ «ሐዋርያው ለግን እንደሚጽፍና ስለ ግን እንደሚናገር በጥንቃቄ ተመልከቱ» ብለዋል። «ሁላችን» የሚል ቃል ይጠቀማል። አክለውም፣ «የሚጽፈው ለታማኞቹ የተሰሉንቷ ሰዎች አይደለም፤ ወይም ለለዘብተኞቹ የፊልጵስዩስ ሰዎች አይደለም፤ ወይም ለኤፌሶን መንፈሳዊ ሰዎች አይደለም፤ ዳሩ ግን ሥጋውያን ለሆኑ የቆሮንቶስ ሰዎች ነው» (1ኛ ቆሮ. 3:1) በማለት አስረድተዋል። ይህ በግልጽ እንደሚያመለክተው፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በእግዚአብሔር ፊት ካለን ስፍራ ጋር የተያያዘ እንጂ፣ ተለዋዋጭ ከሆነው ወቅታዊ ሁኔታችን ጋር አይደለም፤ ወሳኙ ስፍራችን እንጂ የዕለት ኑሮአችንና ልምምዳችን አይደለም።

ይህ በ1ኛ ቆሮንቶስ 10:1-5 የተገለጸውን የእስራኤላውያን ታሪክ ብንመረምር የበለጠ ግልጽ ይሆንልናል። በነዚህ ቁጥሮች ውስጥ አምስት ጊዜ «ሁሉም» የሚል ቃል ተጠቅሷል። «ሁሉ ከደመና በታች ነበሩ»፤ «ሁሉም በባሕር መካከል ተሻገሩ»፤ «ሁሉም ተጠመቁ»፤ «ሁሉም በሉ»፤ «ሁሉም ጠጡ»። እነዚህ ሁሉ ነገሮች ለነዚህ ሁሉ ሰዎች ከተፈጸመ በኋላ ነበር ልዩነት የመጣው፤ «እግዚአብሔር ግን ከነርሱ በሚበዙቱ ደስ አላለውም» (1ኛ ቆሮ. 10:5)።

በሌላ አገላለጽ፣ ሁላቸውም የእግዚአብሔር ሕዝብ አካል ነበሩ። ይሁን እንጂ፣ ይህ ማለት ሁላቸውም እንደ እግዚአብሔር ምረጥ ሕዝብ በተጠሩበት መጠራት ኖረዋል ማለት አይደለም። እንደዚሁም፣ አማኞች ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀዋል። ይህ ማለት ግን በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተዋል ወይም በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ውለዋል ማለት

አይደለም። የሚያስፈልገው፤ ወደ ክርስቶስ በመጣሁ ጊዜ እግዚአብሔር መንፈሱን ይሰጠኛል።

የሚከፋፍሉን ልዩነቶች

የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት አብረውኝ ከሚያመልኩ አማኞች መካከል አንዳንዶቹ በተለየ መንገድ እንደተረዱ ተገንዝቤአለሁ። ግልጽ የአሳብ ልዩነቶችን ከማመልከት ወደ ኋላ ማፈግፈግ የለብንም፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረንን ነገር ለማወቅ ስንጥር ሳለ፤ እርስ በርሳችን በአሳብ ለመግባባትና አንዳችን ለሌላው በመጸለይ ልንተጋ፤ እንዲሁም እርስ በርስም ለመማማር ፈቃደኞች ልንሆን ይገባል። በዚህ ጉዳይ ላይ የሚታዩ የአሳብ ልዩነቶች በአንዳንድ በኩል በውኃ ጥምቀትና በቤተ ክርስቲያን አስተዳደር ላይ እንደሚገኙ ዓይነቶች ናቸው። አንዳንዶች ሕፃናትን ያጠምቃሉ፤ ሌሎች ግን አያደርጉትም። አንዳንዶች ውኃውን በተጠማቂው ላይ በመርጨት ብቻ ያጠምቃሉ፤ ሌሎች ግን ውኃ ውስጥ በመንከር ያጠምቃሉ። አንዳንዶች የቤተ ክርስቲያኑ ጉባኤ ምእመናን የሚወስኑበት መመሪያ ሲኖራቸው፤ ሌሎች በፕሪስፕተሪያን ወይም በዲሞክራሲያዊ ውክልና ይመራሉ። ሌሎች ደግሞ ኤጵስቆጶሳዊ መዋቅር አላቸው። በምንም ዓይነት እነዚህ ልዩነቶች ሊከፋፍሉን አይገባም። ከኔ የተለየ አቋም ካላቸው ወገኖች ጋር ግሩም ክርስቲያናዊ ኅብረት፤ በተለይም የወንጌል አገልግሎት ሥራ ላከናውን እችላለሁ።

በሌላ በኩል፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ጥያቄ፤ በተለይም የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እውነታ በሚዛባበት ወቅት፤ በኔ አመለካከት፤ ከነዚህ ሌሎች ጉዳዮች ይልቅ የበለጠ ትኩረት ሊሰጠው ይገባል። ለምሳሌ፤ አንዳንድ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከደገንነት በኋላ ብቻ አንድ ጊዜ ይፈጸማል የሚል አቋም አላቸው። ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር አማኝን ሙሉ ለሙሉ ከመጠቀሙ በፊት ይህ ከደገንነት ቀጥሎ የሚሆነው ጥምቀት አስፈላጊ እንደሆነ ይናገራሉ፤ እንዲሁም ሌሎች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሁልጊዜም ከውጭ ከሚታይ፤ ከአንድ ዓይነት የስጦታ ምልክት ጋር ስለሚመጣ፤ ይህ ምልክት እስካልታየ ድረስ አማኝ በመንፈስ ቅዱስ አልተጠመቀም ይላሉ።

ይህን የተለየ ትምህርት ለማመን የፈለግሁበት ጊዜ እንደ ነበር እገልጻለሁ። ደግሞም የዚህ ዓይነት ስጦታ በሕይወቴ ውስጥ እንዲያልፍ ፈልጌ ነበር፤ ዳሩ ግን ማንኛውም ስጦታ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት እንዲኖረው አልጋለሁ። እንደሚመስለኝ፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊው

እውነት፥ ደኅንነት ባገኘን ጊዜ ወደ ክርስቶስ አካል በመንፈስ ቅዱስ እንደተጠመቅን ነው። ብቸኛው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ይኸው ነው። በዚህ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ልንሞላና (መሞላትም አለብን) ከዚያም በኋላ ደግመን ደጋግመን እስከ ፍጹም ሙላት ድረስ ልንደርስ እንችላለን። ብዙ ጊዜ ተደጋግሞ እንደተገለጸው፥ «አንድ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት፥ ዳሩ ግን ብዙ የመንፈስ ቅዱስ ሙላቶች» ይኖራሉ። ይህ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት፥ ዳግም የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን አያመለክትም ወይም በልሳን መናገር የግድ በመንፈስ ቅዱስ የመሞላት ውጤት እንደሆነ የሚያመለክት ነገር መሆኑን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አላገኘሁም።

አንዳንድ ጊዜ እነዚህ የተለያዩ አመለካከቶች የቋንቋ ወይም የቃላት ልዩነቶች ብቻ ናቸው። በሚቀጥለው ምዕራፍ ውስጥ እንደምንመለከተው፥ አንዳንድ ሰዎች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ብለው የሚጠሩት፥ መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ መሞላት የሚለውን ነው፤ ይህም ከደኅንነት በኋላ በሕይወታችን ውስጥ በተደጋጋሚ ሊፈጸም የሚችል ነው።

እንዳጋጣሚ ሆኖ፥ በአዲስ ኪዳን ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ ስለ መጠመቅ በቀጥታ የሚናገሩ ሰባት ክፍሎች ብቻ ይገኛሉ። ከነዚህ አምስቱ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ገና ወደፊት እንደሚፈጸም ክስተት አድርገው ያቀርባሉ። አራቱን የተናገራቸው መጥምቁ የሐንስ ነው (ማቴ. 3: 11፤ ማር. 1: 7፥ 8፤ ሉቃ. 3: 16፤ ዮሐ. 1: 33)፤ አንዱን፥ ኢየሱስ ከሞት ከተነሣ በኋላ ተናግሯል (ዮሐ. 1: 4፥ 5)። ስድስተኛው ክፍለ-ምንባብ ደግሞ ወደኋላ በመመለስ፥ የጳንጠቆስጤ ቀን ክስተቶችንና ክንዋኔዎችን (ዮሐ. 11: 15-17) በመጥምቁ የሐንስና በኢየሱስ የተነገሩት የተስፋ ቃላት ፍጻሜ እንደሆነ የሚያመለክተን ክፍል ነው። በ1ኛ ቆሮንቶስ 12: 13 ላይ የሚገኘው አንድ ጥቅስ ብቻ አማኞች ሁሉ ስለሚያገኙት ነገር ይናገራል።

በአገልግሎት ዘመኔ «መንፈስ ቅዱስን ለማግኘት» የተሠቃዩ፥ የደከሙ፥ የታገሉና የጸለዩ በርካታ ክርስቲያኖች አጋጥመውኛል። ከዚህም የተነሣ ደኅንነትን በተቀበልሁበት ወቅት በመንፈስ ቅዱስ ስለ ተጠመቅሁ ሌላ ጥምቀት እንደማያስፈልገኝ አድርጌ ማመኔ ስሕተት ይሆንን? ብዬ አሰብኩኝ፤ ዳሩ ግን ለረዥም ጊዜያት መጽሐፍ ቅዱስን እያጠናሁ ስመጣ ትክክለኛ እንደነበርሁ ለመረዳት ችያለሁ። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ አማኝ አስቀድሞ የሰጠውን ነገር በመፈለግ ጊዜያችንን ማጥፋት እንደሌለብን ለመረዳት፥ እግዚአብሔር በክርስቶስ የሕማማት ሳምንትና

ሰሞን፥ ከኅምሳ ቀናት በኋላም በበዓለ-ኅምሳ (ጳጳሳዊ) ዕለት ያደረገውን እስኪ እንመልከት።

ጎልጎታና በዓለ-ኅምሳ

ክርስቶስ በመስቀል ላይ በሞተ ጊዜ ኃጢአታችንን ተሸከመ፡- «እግዚአብሔር የገዛ ልጁን በኃጢአት ሥጋ ምሳሌ በኃጢአትም ምክንያት ልኮ አድርጎአልና» (ሮሜ 8:3)።

ኢሳይያስም «እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ» (ኢሳ. 53:6) በማለት ተንብዮአል። ጳውሎስ «ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው» ብሏል (2ኛ ቆሮ. 5:21)። ይህም ቅዱሱ ኢየሱስ ለዓለሙ ሁሉ ኃጢአትን እንዲወክል አደረገው።

በግልጽ እንደሚታየው፥ ኢየሱስ በመስቀል ላይ መሞቱ የአገልግሎቱን ፍጻሜ እንደሚያመለክት አልተናገረም። ከመሞቱ በፊት በነበረው የመጨረሻ ሌሊት ለደቀ መዛሙርቱ መንፈስ ቅዱስን እንደሚልክ በተደጋጋሚ ይናገር ነበር።

በነገሡ ዕለት ሊሞት ማታውን ለደቀ መዛሙርቱ፥ «እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ» ብሏል (ዮሐ. 16:7)። አጽናኝ የሆነውን መንፈስ ቅዱስ ከመለኩ በፊት፥ ኢየሱስ መሄድ ነበረበት። የሚሄደውም በመጀመሪያ ወደ መስቀል ሞት፥ ከዚያም ወደ ትንሣኤ፥ ከዚያም ወደ ሰማይ ለማረግ ነበር። ከዚያ በኋላ ብቻ መንፈስ ቅዱስን በበዓለ-ኅምሳ ዕለት ሊልክ ይችል ነበር፤ ስለሆነም ከሞቱና ከትንሣኤው በኋላ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ለመጠበቅ በኢየሩሳሌም እንዲቆዩ አዝዞአቸዋል፤ «ከላይ ኃይል እስክትለበሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» (ሉቃስ 24:49)። ወደ ሰማይ ከማረጉም በፊት፥ «ከጥቂት ቀናት በኋላ በመንፈስ ቅዱስ እስኪጠመቁ» ድረስ በኢየሩሳሌም እንዲቆዩ ነገራቸው (ዮሐ. 1:5)።

መጥምቁ ዮሐንስ የክርስቶስን ድርብ ተልዕኮ ያወጀው ለዚህ ነበር፡- በመጀመሪያ፥ የክርስቶስን አገልግሎት «የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ» (ዮሐ. 1:29) በማለት አወጀ። ሁለተኛ፥ ክርስቶስ በጎልጎታ ላይ የሚፈጽመው አገልግሎት መንፈስ ቅዱስን በማጥመቅ አገልግሎቱ እንደሚታጀብ ተነበየ (ዮሐ. 1:33)።

ክርስቶስ ከሞት በተነሣ ጊዜ አዲሱን ዘመን ያመለክት የነበረው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከትንሣኤው ዕለት ኅምሳ ቀናት አስቆጥሮ ገና ወደፊት ነበር።

ኢየሱስ ካረገ ከአሥር ቀናት በኋላ፥ በዓለ-ጎምሳ ሆነ። የተስፋው ቃል ተፈጸመና መንፈስ ቅዱስ በ120 ደቀ መዛሙርት ላይ ወረደ። ይህ ከሆነ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ጴጥሮስ ይህንኑ እጅግ ለሚበዛ ሕዝብ ሲያስረዳ «የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ» እንደሆነ ገልጾአል። አድማጮቹንም «ንስሐ ግቡ፥ ...፤ ተጠመቁ፤ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ትቀበላላችሁ» በማለት አደፋፍሮአቸዋል (የሐዋ. 2፡ 38)።

ጀን እስቶት ሲጽፉ፥ «ሦስት ሺዎቹ ይህንኑ ተአምራዊ ሁኔታ [የሚነጥቅ አውሎ ነፋስ፥ በእሳት የተከፋፈሉ ልሳኖች፥ ወይም በልዩ ቋንቋዎች የመናገርን] ክስተቶች የተለማመዱ አይመስሉም ይላሉ። ስለነዚህ ገጠመኞች የተጠቀሰ ነገር የለም። ይሁንና በጴጥሮስ በኩል ከተሰጣቸው ዋስትና የተነሣ ይህንኑ ተመሳሳይ የተስፋ ቃልና ተመሳሳይ ስጦታ ሳይቀበሉ አልቀሩም (ቁ. 33፥ 39)። ይሁን እንጂ በመካከላቸው እነዚህ ልዩነቶች ነበሩ፡- 120ዎቹ ቀደም ብለው ዳግም የተወለዱና ለአሥር ቀናት እግዚአብሔርን ሲጠብቁ ከቆዩ በኋላ ብቻ የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት የተቀበሉ ናቸው። በሌላ በኩል ደግሞ 3 ሺዎቹ የማያምኑ ሰዎች ሲሆኑ፥ የኃጢአትን ይቅርታና የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ በአንድ ጊዜ (አጣምረው) ተቀበለዋል - ንስሐ በገቡና ባመኑ ጊዜ ምንም መጠበቅ ሳያስፈልጋቸው ወዲያውኑ ሆነ።

«የዛሬው ዘመን ሁኔታ በርግጥ ሁለተኛው የ3 ሺዎቹ ቡድን እንጂ (ብዙ ጊዜ እንደሚገመተው) የመጀመሪያው የ120ዎቹ ስላልሆነ፥ በነዚህ ሁለት ቡድኖች ማለትም በ120ዎቹና በ3 ሺዎቹ መካከል ልዩነት ማድረጉ ትልቅ ጠቀሜታ ያለው ነው። የ120ዎቹ ገጠመኝ በሁለት የተለያዩ ደረጃዎች መፈጸሙ ከታሪካዊ ሁኔታዎች የተነሣ ነው። የበዓለ-ጎምሳውን ስጦታ ከበዓለ-ጎምሳው በፊት ሊቀበሉ አይችሉም ነበር፤ ዳሩ ግን እነዚያ ታሪካዊ ሁኔታዎች ካለፉ ቆይቷል። እኛ የምንኖረው እንደ 3ሺዎቹ ከበዓለ-ጎምሳው ክስተት በኋላ ነው። በነርሱ እንደ ሆነው ሁሉ፥ ለኛም የኃጢአት ይቅርታና የመንፈስ ቅዱስ (ስጦታ) ወይም (ጥምቀት) በአንድ ጊዜ የምንቀበላቸው ነገሮች ናቸው።»¹

ከዚያን ቀን ጀምሮ፥ መንፈስ ቅዱስ በእውነተኛ አማኞች ሁሉ ልብ ውስጥ ይኖራል፤ በበዓለ -ጎምሳ ዕለት ተቀበሉት 120 ደቀ መዛሙርት ነበር። መንፈስ ቅዱስን በተቀበሉ ጊዜ፥ በውስጣቸው አድሮ ከአንድ አካል ጋር ማለትም ምሥጢራዊ የክርስቶስ አካል ከሆነችው ቤተ ክርስቲያን ጋር አዋሕዶአቸዋል። «የአብያተ-ክርስቲያናት ጥምረት» ወይም «የአብያተ-ክርስቲያናት ኅብረት እንቅስቃሴ» የሚሉ ዓይነት አባባሎች

ስሰማ፥ ዳግም ተወልደን ከሆነ ቀድሞውኑ አንድነት አለ ማለት ነው እያልሁ ለራሴ የምናገረው ለዚህ ነው። የፕሪስቢተሪያን፥ የመተድስት፥ የባፕቲስት፥ የኢንጦቆስጤ፥ የካቶሊክ፥ የሉተራን፥ የአንግሊካን፥ [የመካነ-ኢየሱስ፥ የቃለ-ሕይወት፥ የሙሉ-ወንጌል] ወይም የሌላ ቤተ ክርስቲያን አባል ብንሆን፥ በውስጣችን ከሚኖረው መንፈስ ቅዱስ የተነሣ ሁላችንም ተሳስረናል።

«የሰማርያው ጳጳስ» ተብሎ እንደ ተሰየመውና (የሐዋ. 8:14-17) የቆርኔሌዎስ መለወጥን (የሐዋ. 10:44-48) የመሳሰሉ ከበዓለ-ኃምሳው ክስተት ጋር የሚመስሉ ሌሎች ታሪኮች በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ተመዝግበው መገኘታቸው እውነት ነው። እነዚህ እያንዳንዳቸው ለቤተ ክርስቲያን መስፋፋት ተጨማሪ አዲስ ደረጃ አክለዋል። ሰማርያውያን ክልሶች ስለሆኑ፥ ብዙዎች የእግዚአብሔር ፍቅር እንደሚገባቸው አድርገው የሚቆጥሯቸው ነበሩ፤ ስለሆነም በመንፈስ ቅዱስ መጠመቃቸው፥ እነርሱም በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የእግዚአብሔር ሕዝብ አካል ሊሆኑ እንደሚችሉ በግልጽ የሚያመለክት ነበር። ቆርኔሌዎስ ከአሕዛብ ወገን ስለነበር፥ የርሱም መለወጥ በወንጌል ስርጭት ሥራ ውስጥ ተጨማሪ በር ከፍቷል። ለእርሱና ለቤተሰቡ የሆነው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የእግዚአብሔር ፍቅር አሕዛብንም ጭምር እንደሚያቅፍ በማያጠራጥር ሁኔታ አሳይቷል።

ይህን ሁሉ ስንመለከት፥ ማንኛውም ክርስቲያን «መንፈስ ቅዱስን ለማግኘት» መጣር፥ መጠበቅ ወይም መጸለይ እንደማያስፈልገው እንረዳለን። ከትግልና ከሥራ፥ ከጭንቀትና ከጸሎት የተነሣ ሳይሆን፥ ያለጥረት በነፃ እንደሚሰጥ የጸጋ ስጦታ አስቀድሞ ተቀብሎታል።

ደብልዩ ግሬሃም እስክራጂ ስለዚህ አገልግሎታቸው አንድ ጊዜ እንዲህ አሉ፡- «በበዓለ-ኃምሳ ዕለት አማኞች ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የክርስቶስን አካል መሥርተዋል፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮም እያንዳንዱ አማኝና ባላቸው ትንሽ እምነት ክርስቶስን የተቀበለ ሁሉ፥ በዚያች ቅጽበትና በዚያው ድርጊት የዚያ ጥምቀት በረከት ተካፋይ ሆኗል። በመሆኑም አማኙ ደኅንነቱን ካገኘ በኋላ ይህን በረከት ገና ፈልጎ የሚያገኘው ነገር አይደለም።»

ሦስት ለየት ያሉና የተብራሩ ሁኔታዎች

አማኞች ሁሉ አዲስ ልደት ባገኙ ጊዜ በልባቸው ውስጥ የሚያድር መንፈስ ቅዱስ እንዳላቸው አስቀድሜ ተናግራለሁ። ይሁንና የሐዋርያት

ሥራ መጽሐፍ መጀመሪያ ባመኑ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ስላልተቀበሉ ሰዎች ምሳሌዎችን ይሰጠናል ብለው የሚከራከሩ ሰዎች አሉ። አንዳንዶችም፡ እነዚህ ሁኔታዎች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የሚፈጸመው ከክርስቶስ አካል ጋር ከተባበርን በኋላ መሆኑን እንደሚያመለክቱ ይናገራሉ። በዚህ ነጥብ ላይ ሦስት ምንባቦች ከፍተኛ ትኩረት የሚሰጥባቸው ናቸው። ወጣት ክርስቲያን ሳለሁና አሁንም በመጠኑ እነዚህን ምንባቦች መረዳት አቀባት ይሆንብኛል፤ እንዲሁም ብዙ ሰዎችም በእነዚህ እንደሚቸገሩ አውቃለሁ። በእነዚህ ምንባቦች ላይ የተነሡትን ጥያቄዎች ሁሉ ለመመለስ ባልሞክርም፡ የግል ጥናቱ አንዳንድ እገዛ ሊያደርጉ የሚችሉ ነገሮችን እንድመለከት ረድቶኛል።

የመጀመሪያው ምንባብ የሚገኘው ፊልጶስ ወደ ሰማርያ ያደረገው ጉዞ በተተረከበት በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ውስጥ ነው። ፊልጶስ በዚያ ክርስቶስን በመስበክ ተአምራትም አድርጎ ነበር። የሰማርያ ሰዎች ተነቃቂና ብዙዎቹ በክርስቶስ አምነው ተጠመቁ፡ ከጊዜ በኋላ በኢየሩሳሌም የነበሩ ሐዋርያት በሰማርያ የነበረው ሁኔታ ምን እንደሚመስል ለማወቅ ስለፈለጉ፡ ከመሪዎቻቸው ሁለቱን ማለትም ጴጥሮስና ዮሐንስን ወደዚያው ላኩ። እነ ጴጥሮስም ታላቅ መነቃቃትና መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ያለውን ዝግጅት ተመለከቱ። «በዚያን ጊዜ እጃቸውን ጫኑባቸው መንፈስ ቅዱስንም ተቀበሉ» (የሐዋ. 8፡17)።

ጥቅስ ከጥቅስ ጋር በምናመለክርበት ጊዜ ከዚህ ምንባብ ውስጥ አንድ ለየት ያለ ነገር እናገኛለን፡- ፊልጶስ በሰማርያ ውስጥ በሰበከ ጊዜ፡ አይሁዶችና ሰማርያውያን ሁልጊዜም የምር ጠላቶች ስለነበሩ፡ ወንጌል ከኢየሩሳሌም ውጭ ሲሰበክ የመጀመሪያው ነበር። ይህ መንፈስ ቅዱስ ጴጥሮስና ዮሐንስ እስኪመጡ ድረስ ስላልወረደበት ምክንያት ፍንጭ ይሰጠናል፡- ይህም የሆነው እግዚአብሔር የተጠሉትን ሰማርያውያን ሳይቀር በክርስቶስ በማመናቸው የተቀበላቸው መሆኑን ራሳቸው በዓይናቸው እንዲያዩ ነው። ከዚያ ወዲያ ስለዚህ ጉዳይ ጥያቄ አልተነሣም ነበር።

እንዲሁም የጌታ መንፈስ ፊልጶስን ለኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ወደ መሰከረበት ወደ ጋዛ ከመቅጽበት በወሰደው ጊዜ ምን እንደተፈጸመ ማስተዋል ተገቢ ነው። ኢትዮጵያዊው ባመነና ክርስቶስን በተቀበለ ጊዜ፡ በውኃ ተጠመቀ፤ ዳሩ ግን ፊልጶስ እጁን ሲጭንበትና መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበል ሲጸልይለት፡ ወይም ስለ ሁለተኛ ጥምቀት የተሰጠ መግለጫ የለም፤ ስለሆነም በሐዋርያት ሥራ 8 ውስጥ የተገለጸው የሰማርያውያን

ሁኔታ የተለየና የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅሶች እርስ በርስ በምናስተያይበት ጊዜ ከሌሎች ምንግቦች ጋር የሚስማማ አይደለም።

ሌላው አንዳንድ ሰዎችን የሚያስቸግረው ምንግብ በሐዋርያት ሥራ 9 ውስጥ እንደተገለጸው የሳውልን መለወጥ የሚመለከት ነው። አንዳንድ ሰዎች ሳውል በሐናንያ ፊት በመንፈስ ቅዱስ ሲሞላ ሁለተኛውን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አገኘ ይላሉ።

እዚህም ደግሞ ሁኔታው ለየት ያለ ነው። እግዚአብሔር ይህንን የክርስቲያኖች አሳዳጅ «በአሕዛብም በነገሥታትም በእስራኤልም ልጆች ፊት ሰሜን ይሸከም ዘንድ የተመረጠ ዕቃ ነው» በማለት መርጦታል (ቁ. 15)። ሳውል ኢየሱስን «ጌታ ሆይ» ብሎ ሲጠራው፥ አንድም መለወጡን በማመልከት «የራሴ-የግሌ-ጌታዬ» የሚለውን ቃል ተጠቅሟል። አሊያም የእምነት መግለጫ ሳይሆን የአክብሮት መግለጫ የሆነውን «ጌታ» የሚለውን ቃል ተጠቅሟል። በኋላ ሐናንያ በብዙዎቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞቻችን ውስጥ እንደ ተጠቀሰው ጳውሎስን «ወንድሜ» (ቁ. 17) በማለት እንደጠራው አሳምረን እናውቃለን። ይሁንና አሁንም በዘመኑ አብዛኛዎቹ አይሁዶች እርስበርሳቸው «ወንድም» በመባባል ይጠራሩ ነበር። ምናልባትም ሳውልን ወንድሜ ብሎ ሲጠራው፥ ጥቁር አሜሪካውያን ብዙውን ጊዜ እርስ-በርሳቸው «ወንድም» እየተባባሉ በሚጠራሩበት ዓይነት ሁኔታ ሊሆን ይችላል የተጠቀመው።

በሌላ አባባል፥ ሳውል አዲስ ልደት ያገኘው መቼ ነው? በደማስቆ መንገድ ላይ ሳለ ነበር ወይስ ሳውል ዕውር ሆኖ በቆየባቸው በሦስቱ የሐናንያ የምስክርነት ቀናት ውስጥ ነበር? አዲስ ልደት እንደምናውቀው ተፈጥሮአዊ ልደት ዓይነት እንደሆነ ተረድቻለሁ። ይኸውም፡- የመፀነስ፥ የዘጠኝ ወራት እርግዝና፥ ከዚያም ልደት እንደ ማለት ነው። ይህም አንዳንድ ጊዜ ለሳምንታት የመንፈስ ቅዱስን ማረጋገጫ ይጠይቃል። በወንጌል ስብሰባዎቻችን ላይ ሰዎች ከአንድ ጊዜ በላይ ወደ መድረኩ ቢመጡም እስከ ሦስተኛው ወይም አራተኛው ጊዜ ድረስ የደኅንነታቸውን ማረጋገጫ ሳያገኙ ሲቆዩ ተመልክቻለሁ። እንግዲህ አዲስ ልደት ያገኙት መቼ ነው ማለት ነው? የሚያውቀው እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው፤ በጥምቀት ወይም በእምነት ማረጋገጫ ጊዜ ሊሆን ይችላል። ይህንን ለማግኘት ግን ወደ መድረኩ ይመጣሉ። (አንዳንድ ጊዜ እንደምናገረው) አንዳንዶች ደጋግመው የሚመጡት «የእምነት ማረጋገጫቸውን እንደገና ለማጽናት» ሊሆን ይችላል።

በተጨማሪም፡ የሐዋርያት ሥራ 9:17 ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እንደነበረበት ይናገራል። ክፍሉ ጥምቀት የሚለውን ቃል አይጠቀምም። እንደዚሁም መንፈስ ቅዱስን በተሞላ ጊዜ በልሳን ተናገረ አይልም። እኔ የማተኩረው ምንም እንኳ ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ላይ አዲስ ልደት ቢያገኝም፡ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ መሞላቱ እንደ ሁለተኛ ጥምቀት ሆኖ ባለመቅረቡ ላይ ነው። እንዲሁም ሐናንያ ወደ እርሱ እስኪመጣ ድረስ አዲስ ልደት አላገኘም ይሆናል። በመሆኑም ይህ ክፍል ጳውሎስ ሁለት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ እንደተጠመቀ አያስተምርም።

ምስተኛው አክራካሪ ክፍል የሐዋርያት ሥራ 19:1-7 ነው። ጳውሎስ ኤፌሶንን ሲጎብኝ መንፈስ ቅዱስን ያልተቀበሉ አሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርትን አገኘ። ይህንንም በምናነብበት ጊዜ እነዚህ አሥራ ሁለቱ ሰዎች ከጳውሎስ ጋር ከመገናኘታቸው በፊት እውነተኛ ክስርቲያኖች ነበሩን? የሚለውን ጥያቄ ይፈጥርብናል። ስለ መንፈስ ቅዱስና ስለ ኢየሱስ የሚያውቁት ነገር ያለ አይመስልም። ስለ ዮሐንስ ጥምቀት ብቻ ይናገሩ ነበር። በርግጥ ጳውሎስ እነርሱን አማኞች ብሎ ለመጥራት የመጀመሪያ ጥምቀታቸውን እንደ በቂ ክርስቲያናዊ መሠረት አድርጎ አልቆጠረውም። በክርስቶስ ስም የውኃ ጥምቀት እንዲወስዱ አድርጓል።

ምናልባት ላለፉት ጥቂት ዓመታት በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ስለ ዮሐንስ ወይም ኢየሱስ ሰምተው ይሆናል። የዮሐንስ ጥምቀት ከፍተኛ አድናቆት አሳድሮባቸው ነበር፤ ዳሩ ግን በዚህ ጊዜ ምናልባት ከሁለቱም ከዮሐንስም ሆነ ከኢየሱስ ትምህርቶች ተገልለው ይሆናል። በመሆኑም በዚህም ስፍራ የምናገኘው ለየት ያለ ሁኔታ ነው። ሐዋርያው እንደዚህ ዓይነት የምርምር ጥያቄዎችን መጠየቁ፡ የደኅንነታቸውን እውነተኛነት የተጠራጠረ መሆኑን ያመለክታል።

ይሁንና አሁንም የሐዋርያት ሥራ 19:6ን መመርመር አለብን፡- «ጳውሎስም እጁን በሜካባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው በልሳናችም ተናገሩ፡ ትንቢትም ተናገሩ»። ዶክተር መረል ተኔ እነዚህን ሰዎች «የመሸባቸው አማኞች» ብለው ይጠሩዋቸዋል። ደስ የሚለው ነገር እነዚህ ሁሉ ነገሮች በአንድ ጊዜ መፈጸማቸው ነው። በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው በልሳናች የመናገር ስጦታ ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 14 ውስጥ የሚናገራቸውን ዓይነቶች ይሁኑ ወይም ሉቃስ በበዓሉ-ጎምሳ ቀን ተገለጹ የሚላቸውን ዓይነቶች ልሳናት እንደሆኑት የተሰጠ መግለጫ የለም። በዚህ ስፍራ «ትንቢት ተናገሩ» የሚለው ቃል የምስክርነትን

ወይም አዋጅ የመናገርን አሳብ ያንጸባርቃል። እንዴት በኢየሱስ ክርስቶስ እንዳመኑ ለመናገር ወደ ወዳጆቻቸው የሄዱ ይመስላል፤ በመሆኑም ይህ በአዲስ ልደት ወቅት ከተፈጸመው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ቀጥሎ የተደረገውን ሁለተኛ ጥምቀት አያመለክትም እላለሁ። ይልቁንም በተመሳሳይ ጊዜ አዲስ ልደትና የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እንዳገኙ ግልጽ ነው።

ለማጠቃለል ያህል፡ ቤተ ክርስቲያን በበዓሉ-ጎምሳ (ጳጳሳዊ) እንደተተከለች አምናለሁ። ከዚያ በኋላ የቀረው ነገር ቢኖር፡ የሰማርያውያን፡ የአሕዛብና «የመሸባቸው አማኞች» በተወካይነት ወደ ቤተ ክርስቲያን መምጣት ነበር። ይህም በሐዋርያት ሥራ 8 ለሰማርያውያን፡ በሐዋርያት ሥራ 10 (በሐዋ. 11፡15 መሠረት) ለአሕዛብና፡ በሐዋርያት ሥራ 19 በዮሐንስ ጥምቀት ለቆዩት አማኞች ተፈጽሞላቸዋል። አንድ ጊዜ ይህ በመንፈስ ቅዱስ የሚሆነው የውክልና ጥምቀት ሲከናወን፡ ትክክለኛው ነገር ይደረጋል። ይህም ከየትም ይምጣ ከየት እያንዳንዱ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በሚያምንበት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ይጠመቃል።

በጳጳሳዊ ውስጥ ያለን ድርሻ

ጳጳሳዊ በዚያን ጊዜ የክስተቱ ተካፋዮች የነበሩትን ብቻ ሳይሆን፡ ከብዙ መቶ ዓመታት በኋላ የሚካፈሉትንም ያጠቃልላ ነበር። ምናልባት በዚህ ስፍራ ስርየትን በማመሳሰል መንገድ ልንመለከት እንችላለን። ክርስቶስ አንድ ጊዜ ለሁሉ ሞቷል፤ የአካሉ ክፍሎች ሆነው ገና አዲስ ልደት ላላገኙትም ጭምር ሞቷል። በመሆኑም እኔና አንተ አንድ ጊዜ በተፈጸመው የደም መፍሰስ አማካኝነት በተገኘው አዲስ ልደት የአካሉ ክፍሎች ሆነናል። እንደዚሁም እኔና አንተ በተመሳሳይ መንገድ የአዲስ እውነታ፡ ማለትም የቤተ ክርስቲያን ተካፋዮች ሆነናል። በጳጳሳዊ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የተሠራው ነገር፡ በኛ በኩል «ከአንዱ መንፈስ እንድንጠጣ» (1ኛ ቆሮ. 12፡13) በተደረግን ጊዜ ተፈጻሚነት ስላገኘ፡ እያንዳንዱ አማኝ አዲስ ልደት በተቀበለበት ቅጽበት የዚህ እውነታ ተጠቃሚ ይሆናል፤ በተመሳሳይ ጊዜም ኢየሱስ ክርስቶስ ለጽድቃችን ያፈሰሰው ደምም ተጠቃሚ ይሆናል። በመሆኑም እነዚያ የዳኑትን ጌታ ወደ ቤተ ክርስቲያን ኅብረት ይጨምራቸዋል (የሐዋ. 2፡47)።

የአሁኑ ዘመን አማኞች ከ2000 ዓመታት በፊት የተፈጸመው የእግዚአብሔር ሥራ ተካፋዮች እንደሚሆኑ መናገር፡ ያልተለመደ እንግዳ

ነገር ሊመስል ይችላል፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ ከስርየትና ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ጋር የሚመሳሰሉ በርካታ ምሳሌዎችን ይሰጠናል። ምንም እንኳን ነቢዩ የሚናገራቸው ሰዎች እስራኤላውያን ከግብፅ አገር ከወጡበት ጊዜ ከብዙ መቶ ዓመታት በኋላ የነበሩ ቢሆኑም፤ በአምፅ 2: 10 ከትክክለኛው መንገድ እያፈነገጡ ለሚያስቸግሩ ሕዝቦቹ እግዚአብሔር «ከግብፅ ምድር አወጣኋችሁ፥ በምድረ በዳም አርባ ዓመት መራኋችሁ» ብሏል። ሐቁ እንግዲህ ሕዝቡ እንደ አንድ ተከታታይ ትውልድ ተደርጎ የመወሰዱ እውነታ ሲሆን፤ በቤተ ክርስቲያንም በኩል ሁኔታው ተመሳሳይ ነው።

አንድ ጥምቀትና አዲስ ልደት

በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ አዲስ ልደት በተገኘበት ጊዜ ስለሚፈጸም፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ክርስቲያኖች እንዲፈልጉት አልተነገራቸውም። አንዳንድ መምህራን ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ጋር የሚያያይዟቸው ብዙዎቹ ነገሮች እንደ እውነቱ ከሆነ ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት ጋር እንደሚዛመዱ ተረድቻለሁ፤ ስለሆነም በመንፈስ ቅዱስ የመጠመቅ ዓላማ አዲሱን ክርስቲያን ወደ ክርስቶስ አካል ለማስገባት ነው። አዲስ ልደት በማግኘትና በመንፈስ ቅዱስ በመጠመቅ መካከል ምንም ዓይነት የጊዜ ገደብ አይኖርም። ኢየሱስ ክርስቶስን እንደጌታና አዳኝ አድርገን በተቀበልን ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለናል። እርሱም በልባችን ውስጥ ለመኖር ይመጣል። ጳውሎስ በሮሜ 8: 9 «የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ግን ይኸው የርሱ ወገን አይደለም» ብሏል። ይህ ሁለተኛ፤ ወይም ሦስተኛ፤ ወይም አራተኛ በረከት አይደለም። አዳዲስ የመንፈስ ቅዱስ ሙላቶች አሉ፤ ይኖራሉ፤ መኖርም አለባቸው፤ ነገር ግን አዳዲስ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀቶች የሉም።

በመንፈስ ቅዱስ እንድንጠመቅ የሚናገር ትእዛዝ በአዲስ ኪዳን ውስጥ በጭራሽ አናገኝም። በመሠረቱ በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ በክርስትና ሕይወታችን ውስጥ አስፈላጊ ደረጃ ቢሆን ኖሮ አዲስ ኪዳን በዚሁ መልእክት የተሞላ ይሆን ነበር፤ ክርስቶስም ራሱ ይህንኑ እንድናደርግ ያዝዘን ነበር፤ ዳሩ ግን እንደ ክርስቲያኖች አስቀድሞ በሕይወታችን ውስጥ የተፈጸመውን ነገር እንድንፈልግ አልታዘዝንም። በመሆኑም በወጣትነቱ በፍሎሪዳ ክፍለ አገር የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ስከታተል፤ በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቄ እንደሆነ ስጠየቅ፤ ጌታን በተቀበልሁ ጊዜ፤ ያኔውኑ እንደተጠመቅሁ መናገሬ ለኔ ትክክል ነበር።

የመንፈስ አንድነት

ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12:13፥ «አይሁድ ብንሆን፥ የግሪክ ሰዎችም ብንሆን፥ ባሪያዎችም ብንሆን፥ ጨዋዎችም ብንሆን፥ እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና» በማለት ይጽፋል። ጳውሎስ ለማትታዘዝና ሥጋዊ ለሆነች የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አንድነት እንደሚያስፈልጋት እየተናገረ ነበር። ዴቭድ ሐዋርድ እንዲህ ይላሉ፡- «በነዚህ ሐረጎች ውስጥ የተሰጠውን ትኩረት ልብ ይበሉ፡- (አንድ መንፈስ) (ቁ. 4፥ 8፥9)፥ አንድ መንፈስ (ቁ. 9፥13)፥ (አንድ መንፈስ) (ቁ. 11)፥ (አንድ ጌታ) (ቁ. 5)፥ ... (አንድ አካል) (ቁ. 12፥ 13)፥ «ብልቶች ብዙዎች ናቸው፤ አካል ግን አንድ ነው» (ቁ. 20)፤ «በአካል መለያየት እንዳይሆን» (ቁ. 25)።»²

ሆዋርድ በኋላ እንዲህ በማለት ይቀጥላሉ፡- «በዚህ የአንድነት መልእክቱ ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- (አይሁድ ብንሆን፥ የግሪክ ሰዎችም ብንሆን፥ ባሪያዎችም ብንሆን፥ ጨዋዎችም ብንሆን፥ እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ፥ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናል፥ ሁላችንም ከዚያው ከአንዱ መንፈስ ጠጥተናል) »። ጆን ኦር ደብልዩ እስቶት [ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በሚለው መጽሐፋቸው ገጽ 22።] ከዚህ ጋር በተያያዘ ነጥብ፡ «እንዲያ ከሆነ፥ በዚህ ቁጥር ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የመከፋፈል ምክንያት ከመሆን ይልቅ ከፍተኛ የአንድነት ምክንያት ነው»³ ብለዋል።

ማጠቃለያ

ክርስቲያኖች ሁሉ በዚህ ይስማማሉ፡- ማንኛውም እውነተኛ አማኝ በመንፈስ ቅዱስ በመጠመቅ ወደ ክርስቶስ አባልነት የገባ መሆን አለበት። ይሁን እንጂ ከዚህ በተረፈ ብዙ የሚለያዩ አመለካከቶች አሉ። እዚህም እንኳ ቢሆን ወሳኝ የሆነ የመስማማት ክልል እንዳለ መዘንጋት የለብንም።

ይህንን ለመመልከት፥ ሁላችንም ደኅንነት አላፊ (የሆነ ነገር)፥ የአሁንና (እየሆነ ያለ) የወደፊትም (ገና የሚሆን) ሂደት መሆኑን ማስታወስ አለብን፤ ይህ ማለት ድነናል (ጽድቅ)፥ እየዳንን ነው ያለነው (ቅድስና)፥ እንዲሁም ወደፊት እንድናለን (ክብር) ነው። ከጸደቅንበት ጀምሮ እስከምንክብርበት ጊዜ መካከል ቅድስና ብለን የምንጠራው የመናኝ ጉዞ ይገኛል።

ይህ ቅድስና የምንለው መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ ከሚሠራው ሥራ የሚመነጭ ነው። ስለ ዳግም የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት፤ ስለ ልሳን፤ እንዲሁም ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ምንም ዓይነት ልዩነቶች ቢኖሩብንም፤ ያለ ቅድስና ጌታን ሊያይ የሚችል የለምና ቅድስናን መፈለግ እንዳለብን ክርስቲያኖች ይስማማሉ፤ ስለሆነም የኢየሱስን ውበት የሚያንጸባርቅና (ከሁሉም በተሻለው የቃሉ አገባብ) ቅዱሳን ምን ዓይነት መሆን እንዳለባቸው የሚያመለክተውን ሕይወት ተግተን ልንሻ ይገባል።

የዚህ ዓይነቱ ሕይወት እንዴት ይገኛል? የሚገኘው በመንፈስ ቅዱስ ስንሞላ፤ ራሳችንን ለእግዚአብሔርና ለፈቃዱ በሰጠን መጠን በውስጣችንና በሕይወታችን ሲሠራ ነው። የሚቀጥለውን ምዕራፍ እንደገለጽን የምናገኘው ይህንኑ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ነው።